

LILIANA SPĂȚARU

LILIAINDRIS

editura *foton*

Liliana SPĂTARU

p o e m e i n d r i s

Liliana SPĂTARU

LILIAINDRIS

lector de carte: **Liviu Apetroaie**

prefață: **Emilian Marcu**

postfață: **Radu Pescaru**, editor

traducător limba italiană: **Elena Voinea, Liliana Spătaru**

Editura Foton
Brașov, 2024

Coperta: Claudia Nanu
Tehnoredactare: Sorin Centea

Deșcrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

SPĂTARU, LILIANA

Liliaindris / Liliana Spătaru ; lector de carte: Liviu Apetroaie ;
pref.: Emilian Marcu ; postf., ed.: Radu Pescaru ; trad. lb.
italiană: Elena Voinea, Liliana Spătaru. - Brașov : Foton, 2024
ISBN 978-606-8582-94-8

I. Apetroaie, Liviu
II. Marcu, Emilian (pref.)
III. Pescaru, Radu (postf. ; ed.)
IV. Voinea, Elena (trad.)

821.135.1

EDITURA FOTON

Str. Zizinului, Nr. 59

Tel.: +40 788 09 09 09

E-mail: foton@foton.ro

www.foton.ro

BRAȘOV, 2024

© Liliana Spătaru

Foto copertă: sursa - autorul

Liliana Spătaru, (n.1959, Bacău), este licențiată în agronomie, are master în „Studii europene în administrație publică”, scrie poezie, traduceri.

E prezentă cu poezie în revistele: Poesia - Iași, Porto Franco-Galați, Oglinda literară - Focșani, Ardealul literar și artistic - Hunedoara, Saeculum, Vatra veche - Tg. Mureș cât și reviste literare on line - „Poeta” - Argentina, dar și în numeroase antologii românești, precum: Antologia „Din vadurile Chiralinei”, Brăila, vol. II - Poezie - 2005; Antologie „Luminile din flori” - 2005, Ianca, Brăila; Antologie poezie și epigrame „Romeo și Julieta la Mizil” - ed. 2009-2010; „Dicționarul scriitorilor brăileni” - 2010; Antologia Cenaclului literar „Mihail Sebastian”, „POEZIE ȘI PROZĂ la Dunărea de Jos” Brăila - 2008; Antologie literara brăileană - Iași, 2016; „Un dicționar al scriitorilor români”, vol. IV, Iași, 2016; „Enciclopedia Scriitorilor Români Contemporani de Pretudindeni-Chișinău Rep. Moldova, 2019, Antologia „Scriitorilor Români Contemporani de Pretutindeni”, Starpress, Sydney, Australia, 2021 etc. și străine; - **Publicată în Antologia della Poesia – del 50 „Festival della Poesia”, Atene, Grecia, 2009;** Antologia „Poeta anch’io”, Bomarzo, Italia, 2010, 2011, 2012; Antologia lirica „Versi in volo”, Italia, 2013, „Il Federiciano”, Aletti Editore, Villanova di Guidonia, Italia, 2019, „Vivere per amore”, Apollo Edizioni”, Bisignano, Italia, 2020; Antologia di poesia „Alda nel cuore”, Accademia dei

Bronzi, Catanzaro, Italia, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, etc.

Pentru poezie, a primit numeroase premii în țară și străinătate, ultimele premii fiind: - „Targa Alfieri Dell’Arte e della Poesia”, secțiunea - Carte publicată - „Necunoscuta iubire” - Accademia dei Bronzi, Catanzaro, Italia, 2022; Menzione d’Onore - 26^a edizione del Premio Letterario Internazionale «Trofeo Penna d’Autore» - 2022; Premio Internazionale „Alda Merini” di Poesia, Grande Medaglia con Attestato e motivazione critica, 2023, Nuova Accademia dei Bronzi, Italia; „PREMIO ALLA CARRIERA” per Letteratura - 2023, Lugano și „Universum DONNA”, pentru Literatură, Reggio Emilia, octombrie, 2023, Universum Academy - Switzerland; Medaglione d’Onore e Attestato, Nuova Accademia dei Bronzi, Premio „Marco Polo”, Voci Poetiche del XXI secolo Catanzaro, 26 aprile 2024, Italia.

Liliana Spătaru, (nata nel 1959, Bacău), è laureata in agronomia, ha un master in “Studi europei sulla pubblica amministrazione”, scrive poesie, traduzioni.

È presente con la poesia nelle riviste: Poesia - Iași, Porto Franco - Galați, Oglinda literară - Focșani, Transilvania letteraria e artistica - Hunedoara, Saeculum, Vatra veche - Tg. Mureș nonché riviste letterarie online - “Poeta” - Argentina, ma e in numerose antologie rumene, come: Antologia “Din vadurile Chiralinei”, Brăila, vol. II - Poezie - 2005; Antologia “Luci dai fiori” - 2005, Ianca, Brăila; Antologia di poesie ed epigrammi “Romeo e Giulietta a Mizil” - ed. 2009-2010; Dizionario degli scrittori braileni” - 2010; Antologia del Cenacolo Letterario” Mihail Sebastian”, “POESIA E PROSA nel Basso Danubio” Brăila - 2008; Antologia letteraria braileana - Iași, 2016; “Dizionario degli scrittori rumeni”, vol. IV, Iași, 2016; “Enciclopedia degli scrittori rumeni contemporanei all'estero - Chisinau Rep. Moldova, 2019, Antologia degli “scrittori rumeni contemporanei all'estero”, Starpress, Sydney, Australia, 2021 etc. e stranieri; - Pubblicato in Antologia della Poesia – del 50 “Festival della Poesia”, Atene, Grecia, 2009; Antologia “Poeta anch'io”, Bomarzo, Italia, 2010, 2011, 2012; Antologia lirica “Versi in volo”, Italia, 2013, “Il Federiciano”, Aletti Editore, Villanova di Guidonia, Italia, 2019, “Vivere per amore”, Apollo Edizioni”, Bisignano, Italia, 2020; Antologia di poesie “Alda nel

cuore”, Accademia dei Bronzi, Catanzaro, Italia, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, ecc.

Per la poesia, ha ricevuto numerosi premi in patria e all'estero, gli ultimi premi sono stati: - “Targa Alfieri Dell’Arte e della Poesia”, sezione libri edita - “Amore Sconosciuto” - Accademia dei Bronzi, Catanzaro, Italia, 2022; Menzione d’Onore - 26^a edizione del Premio Letterario Internazionale “Trofeo Penna d’Autore” - 2022; Premio Internazionale “Alda Merini” per la Poesia, Grande Medaglia con Attestato e motivazione critica, 2023, Nuova Accademia dei Bronzi, Italia; “PREMIO ALLA CARRIERA” per Letteratura - 2023, Lugano e “Universum DONNA”, per Letteratura, Reggio Emilia, ottobre 2023, Universum Academy - Svizzera; Medaglione d’Onore e Attestato, Nuova Accademia dei Bronzi, Premio “Marco Polo”, Voci Poetiche del XXI secolo Catanzaro, 26 aprile 2024, Italia.

INDRIS:

„*Indriso* - este o formă creată de poetul spaniol contemporan Isidro Iturat.

Poezia este formată din două triplete și două strofe de un singur vers(3-3-1-1), cu folosirea liberă a rimei și a numărului de silabe din versurile sale.

„Indriso, provine din sonet dar nu este sonet. În același mod, sonetul este o variație a cântecului provençal dar nu este un cântec provençal”.

Indrisul este vorbind în termeni simbolici, o trinitate dublată. Aceasta este forma de organizare a lucrurilor, tipar ritmic cosmic, pe care existența s-a organizat de când există și pe care ființa umană a perceput-o și interpretat-o în mintea sa, tot de când există.”

(scriitor, traducător, profesor de limba și literatură spaniolă, Isidro Iturat, „Oceano de Letras”, 2012).

„Isidro Iturat, pornește de la o construcție în formă fixă a poeziei, mult cultivate în Italia în Duecento, sonetul, adică o poezie alcătuită din 14 versuri, două catrene și două terțene.

Dincolo de arhitectura sonetului, importantă rămâne simbolistica pitagoriciană a numerelor. La nivel de simbol, numărul patru este materia densă, pământul, teluricul, în vreme ce numărul trei reprezintă materia subtilă, de extracție spirituală, mișcarea, devenirea, posibilul. Suma

celor două numere dă șapte, număr sacru care exprimă armonia universului, „nunta dintre cer și pământ”.

Indrisul, devine astfel o esență a sonetului o încercare de reelaborare a acestuia. Indrisul pare a fi un sonet alcătuit din două terține și „două strofe din vers unic”, rezultând o organizare a materiei poetice de formă 3-3-1-1.

Se vorbește în secolul nostru, că poezia este un mod anacronic de manifestare spirituală, că poezia a murit și că în focul ei trebuie ca lumea să pună altceva...

În fața unor asemenea idei, poezia, poezii trebuie să găsească răspunsuri fericite, în măsură să anuleze pesimismul și să legitimizeze dreptul dintotdeauna al omului de a se mira, de a lăcrima la ivirea unei surse de emoție, de a exista altfel decât sec, mecanic, rece.

Omul este jumătate rațiune și jumătate suflet și are dreptul ontic de a-și legitima în fața oricui și mai ales a lui Dumnezeu, partea care ține de trăire și nu numai pe aceea a rațiunii.

De la asemenea idei a pornit și poetul spaniol, *Isidro Iturat* în anul 2001, la Madrid fiind, când a demarat acest proiect, gândit pentru a reînnoi poezia europeană, având în centrul său o nouă formă fixă a poeziei-indrisul, ceea ce ne duce cu gândul că acest concept ar putea fi o anagramă a însuși prenumele inițiatorului”.

(poet, profesor de limba și literatura română,
Constantin Gherghinoiu - „Un cuvânt despre
experimente lirice” din primul volum de poezie -indris,
intitulat - *INDRIS* - 2008).

„...volumul de versuri INDRIS, este o carte de avangardă lirică, cu o construcție deliberată de modelul poeziei de forma fixă, consacrată de clasicii care au lăsat... moștenire nu numai „a patriei cinstire” ci și libertatea de a-i depăși pe maeștri. Și sub aspect stilistic, poeta, păstrează aceeași alternanță, între tradițional prozodic și inovație, ca o pendulare între vechiul joc al poeziei și îndrăzelii moderniste, uneori de un insolit sfidător, pliate pe un exercițiu poetic, între erudiție și spontaneitate, ca o tendință, aparent paradoxală, de alunecare spre elemente de surpriză... jurând în clipe de taină și de singurătate să nu fie timorată de spaime pasagere și să braveze sfidându-i pe consacrații genului, români sau din marea literatură universală, cu noul volum de poezie-indris - *IUBIRILE INDRIS*”

*(scriitor, critic literar, Dumitru Anghel, Posfață,
la volumul IUBIRILE INDRIS - 2013).*

„Mustind de tropi, de imagini și de simboluri, de trăiri materne, peste vremelnicii și freamățul existențial, noul volum de versuri *IUBIRILE INDRIS*... inspirat ca și cel anterior (*INDRIS*) de poemele indriso ale scriitorului Isidro Iturat, promotorul acestei specii de poezie, adaugă încă un plus de vitalitate conținuturilor afective, însoțind fragilitatea și deopotrivă, se arată a fi „chipul” învingător al sinelui auctorial...Cititorul,... va trai-fără rest - din risipa înseninărilor scripturale și a unui vitalism filtrat

de fiorul incurabil al unei „retorici” fluctuante între „expertiza” epică și „contururile” nostalgiilor ființale”.

(poet, profesor Eugen Axinte „Luminile aievității” din volumul de poezie-indris, *IUBIRILE INDRIS*, 2013).

„Sub același exotic și enigmatic topos scriitural, aş spune sub același *lironim*, e vorba iată de indris, din noul volum de poezie-indris, „*NECUNOSCUȚA IUBIRE*”. Și aici, *indroso-ul* hispanic, este prezent, ...o poezie entuziastă, de tandră celebrație... mai degrabă un amor al tăcerii și al bucuriei liniștite.

Stările existențiale transmise de poeme sunt cum le percepem, mai mult indicii decât contururi, suficiente însă spre a ivi crepusculară, aproape somnoroasă, contemplația – starea în care emoția pare a parveni la îngândurare.

Inventarul memoriei afective, cum l-a numit cineva, nu se deapănă la lumina zilei, ci în amurg ori mai bine înainte de ivirea zorilor-climatul favorabil începutului, inițierilor, atingerilor și despletirilor tainice...parcă ne îmbie Orfeu din lumea aceea de misterii...”

(critic literar, scriitor, A.I. Brumaru, „Cuvânt însoțitor”, la volumul de poezie-indris, *NECUNOSCUȚA IUBIRE*, 2018).

„Transcedența de la cuvânt la vers. La mesajul versului. La strofa nonstrofă. Până la a deveni poezie, cu adevărat...am constatat cu nuanțele necesare un ermetism care deși destructurat este sonet, care deși nearticulat duce ușor către o școală a sonetului spaniol, a poezilor de sorginte iberică din anii ”27, combinat cu un realism tipic Europei de est (nu întâmplător).

O virtuozitate aparent simplă în procesul articulării lirice, ca metastructură, dar o totală tristețe încremenită în dragoste și în raporturile ei gramaticale...iar acolo unde cuvântul iubire este reiterat până la extenuare, are de fapt de fiecare dată un alt semnificant și când se ajunge la sfârșit, aproape că îți pare rău de a nu mai avea posibilitatea să-l mai citești cel puțin de două ori.

Ermetică dar nu prea, sofisticată dar nu prea. În schimb rafinată, da!

Rafinată deoarece pe alocuri anumite cuvinte devin concept de amplă respirație și ne fac să înțelegem muzicalitatea liricii doamnei Liliana Spătaru, ne determină să înțelegem că de fiecare dată, poezia are ceva de spus”.

*(poet, prozator italian Fabio Martini,
„Cuvânt înainte” la volumul de poezie-indris,
„NECUNOSCUȚA IUBIRE”, 2018).*

INDRISO:

“*Indriso* è una forma creata dal poeta spagnolo contemporaneo Isidro Iturat.

La poesia è composta da due terzine e due strofe di un verso (3-3-1-1), con libero uso della rima e del numero di sillabe nei suoi versi.

“Indriso, viene dal sonetto, ma non è un sonetto. Allo stesso modo, il sonetto è una variazione del canto provenzale, ma non è una canzone provenzale”.

Indris è parlato in termini simbolici, una trinità raddoppiata. Questa è la forma dell’organizzazione delle cose, il modello..... Questa è la forma di organizzazione delle cose, il modello cadenzato, cosmico, che l’universo è stato organizzata da quando esiste e che l’essere umano ha percepito e interpretato nella sua mente, anche da quando esiste.”

scrittore, traduttore, insegnante di lingua e letteratura spagnola, Isidro Iturat, “Oceano de Letras”, 2012.

“*Isidro Iturat*, parte da una costruzione a forma fissa della poesia, molto coltivata in Italia nel Duecento, il sonetto, cioè un poema composto da 14 versi, due quartine e due tertine.

Al di là dell’architettura del sonetto, il simbolismo pitagorico dei numeri rimane importante. A livello simbolico, il numero quattro è la materia densa, la terra, il tellurio, mentre il numero tre rappresenta la materia sottile, l’estrazione spirituale, il movimento, il divenire,

il possibile. La somma dei due numeri dà sette, numero sacro che esprime l'armonia dell'universo, le "nozze tra cielo e terra".

L'indris diventa così un'essenza del sonetto, un tentativo di rielaborarlo. L'Indris sembra essere un sonetto composto da due tertine e "due strofe di un verso", risultando in un'organizzazione della materia poetica di forma 3-3-1-1.

Nel nostro secolo si dice che la poesia, è un modo anacronistico di manifestazione spirituale, che la poesia è morta e che nel suo fuoco il mondo deve mettere qualcos'altro.

Di fronte a tali idee, la poesia, i poeti devono trovare risposte felici, in grado di cancellare pessimismo e per legittimare il diritto sempre dell'uomo a meravigliarsi, a piangere all'emergere di una fonte di emozione, ad esistere altro che arido, meccanico, indifferente.

L'uomo è metà ragione e metà anima e ha il diritto ontico di legittimare davanti a tutti, e soprattutto a Dio, la sua parte di vivere e non solo quella di ragione.

Il poeta spagnolo Isidro Iturat è partito da queste idee nel 2001, quando ha avviato questo progetto, a Madrid, volto a rinnovare la poesia europea, avendo al centro una nuova forma fissa di poesia – l'audace, il che ci fa pensare che questo concetto possa essere un anagramma del nome dell'iniziatore."

(poeta, professore di lingua e letteratura romena, Constantin Gherghinoiu - "Una parola sugli esperimenti lirici" dal primo volume di poesia - indris, intitolato - INDRIS - 2008).

“... il volume di versi *INDRIS*, è un libro di avanguardia lirica, con una costruzione deliberata del modello di poesia a forma fissa, consacrato dai classici che hanno lasciato... l’eredità non solo “dell’onorevole patria”, ma anche la libertà di superare i maestri. Anche stilisticamente il poeta mantiene la stessa alternanza, tra prosodica tradizionale e innovazione, come un’altalena tra il vecchio gioco della poesia e l’audacia modernista, a volte di un’insolita provocatorio, ripiegate su un esercizio poetico, tra erudizione e la spontaneità, come tendenza, apparentemente paradossale, a scivolare verso elementi di sorpresa...giurando nei momenti di mistero e solitudine di non essere timida di fronte a paure fugaci e di sfidare coraggiosamente i consacrati del genere, romeni o della grande letteratura universale, con il nuovo volume di poesia-indris - *GLI AMORI INDRIS*”.

*(scrittore, critico letterario, Dumitru Anghel,
Postfazione, al volume GLI AMORI INDRIS - 2013).*

“Intriso di tropi, immagini e simboli, di emozioni materne, oltre la temporaneità e il tumulto esistenziale, il nuovo volume di poesie GLI AMORI INDRIS... ispirato, come il precedente (*INDRIS*), dai poemi indriso dello scrittore Isidro Iturat, promotore di questo genere poetico, aggiunge un ulteriore tocco di vitalità ai contenuti affettivi, accompagnando la fragilità e, allo stesso tempo, si mostra come il “volto” vincente del sé autoriale... Il lettore... vivrà - senza riserve - nella pienezza

degli schiarimenti scritturali e di un vitalismo filtrato dal brivido incurabile di una “retorica” fluttuante tra l’expertise epica e i “contorni” delle nostalgie esistenziali.”

(*poeta, professore Eugen Axinte*
“Le luci della realtà” dal volume di poesie-indris
GLI AMORI INDRIS, 2013).

“Sotto lo stesso topos scientifico esotico ed enigmatico, direi sotto lo stesso lironim, è indris, dal nuovo volume di poezzie-indris, “LO SCONOSCIUTO AMORE”. E qui, l’indroso ispanico, è presente, ... una poesia entusiasta di tenera celebrazione... piuttosto un amore per il silenzio e la gioia silenziosa.

Gli stati esistenziali veicolati dalle poesie sono come li percepiamo, più indizi che abbozzi, ma sufficienti per apparire al crepuscolo, quasi sonnolenta, contemplazione – lo stato in cui l’emozione sembra per arrivare alla riflessione.

L’inventario della memoria affettiva, come qualcuno l’ha definita, non avviene alla luce del giorno, ma al crepuscolo o meglio prima dell’alba – il clima favorevole all’inizio, le iniziazioni, i tocchi e gli esaurimenti misteriosi... come se Orfeo ci attirasse da quel mondo di misteri...”

(*critico letterario, scrittore, A.I. Brumaru,*
“Parola di accompagnamento”, al volume di poesie-indris,
LO SCONOSCIUTO AMORE, 2018).

“Trascendere dalla parola al verso. Al messaggio del versetto. Alla non-strofa. Fino a diventare poesia, veramente... ho notato con le dovute sfumature un ermetismo che, seppur destrutturato, è un sonetto, che, sebbene inarticolato, conduce facilmente a una scuola di sonetto spagnolo, di poeti di origine iberica degli anni “27, unita a un realismo tipico dell’Europa orientale (non a caso).

Un virtuosismo apparentemente semplice nel processo di articolazione lirica, come metastruttura, ma una tristezza totale bloccata nell’amore e nelle sue relazioni grammaticali...e dove la parola amore viene ripetuta fino allo sfinimento, in realtà ha ogni volta un significante diverso, e quando arriva alla fine, quasi ci dispiace non avere l’opportunità di leggerla almeno due volte.

Ermetica ma non proprio, sofisticata ma non proprio. Invece squisito, sì!

Raffinato perché a volte certe parole diventano un concetto di respiro ampio e ci fanno capire la musicalità della lirica della signora Liliana Spataru, ci fa capire che ogni volta la poesia ha qualcosa da dire”.

*(Fabio Martini, poeta e prosatore italiano,
“Prefazione” al volume di poesie-indris
“LO SCONOSCIUTO AMORE”, 2018).*

O voce lirică feminină, inconfundabilă

Pentru cititorul de poezie român, dar nu numai, Liliana Spătaru este un nume destul de cunoscut, datorită mai multor volume publicate, unele bilingve, trilingve, mai ales în italiană, dar și în spaniolă sau engleză. Dealtfel, și în acest nou volum, poeta se manifestă în româna și în italiană, lăsând posibilitatea versurilor sale de a fi cunoscute în ambele limbi.

Băcăoancă la origine, dar brăileancă prin practicarea profesiei și apoi brașoveancă, Liliana Spătaru a avut șansa de a cunoaște cât mai multe modalități de exprimare lirică, cât mai mulți creatori, cât mai multe stiluri, care, în mod firesc și-au pus amprenta cumva asupra scrisului.

Cu un palmares destul de bogat, ea se situează în siajul poeților cu foarte multe premii și prezențe în reviste literare dar și în antologii, în România dar și în Italia, Elveția, Republica Moldova, Spania, Grecia, etc.

Așa cum se poate observa, din propria-i mărturisire, poeziile sale din acest nou volum *Liliaindris – poeme indris*, sunt inspirate de indrisul-forma creată de poetul spaniol Isidro Iturat, formă destul de interesantă, dar, de ce să nu recunoaștem și destul de alambicată, formă provenind din sonet dar nu este sonet. Și cum sonetul spaniol este o variație a cântecului provensal dar, desigur, nu este un cântec provensal ci mai degrabă un sonet șchiop. Indriso-ul este o trinitate dublă, adică 3-3-1-1,

cu folosirea liberă a rimei și numărului de silabe din versurile poeziei.

Până aici toate bune și frumoase (poezia trebuie să fie și frumoasă, nu-i așa?) dacă nu ar fi destul de subtilizat totul ducându-și astfel cititorul mai întâi la aritmetică și apoi la creația literară. Această rigiditate a formei, pentru mine este mai mult o încurcare de ițe, decât de idei poeticești.

Poezia Liliane Spătaru este în fond un adevărat rechizitoriu sentimental, rechizitoriu în care își găsește resursele lirice: „...*Mă prind în nebunia jocului de afară,/ doar ca să-ți fiu pe plac. / Cuvintele-mi strunesc poezia,/ uneori nimfele nu mă găsesc,/ căci eu sînt când toamnă/ când primăvară,/ și toamnă/ și primăvară/ până/ sfârșesc...*” într-o luptă a indeciziilor, a contrariilor care mereu o fortifică. Starea de neliniște, dar și de incertitudine are darul de a o face vulnerabilă uneori, știind că: „...*Poezia are propriul ei cuprins,/ Începutul pare sfârșit/ Și sfârșitul abia început//Ne poartă peste tot și niciunde ... //Poezia – rătăcite cantilene,/ Anotimpuri, și tot atâtea însemne.*”

Indecizia pe care o etalează poeta în poeziile sale este adeseori estompată prin refugiul în haiku, acolo unde se pare că este de un lirism pozitiv, lirism ce se derulează fără întrebări, așa cum ne sugerează și din poezia cu același titlu. Uneori așa începe definiția încearcă ea să-și definească universul liric constatând că zadarnice sunt chemările și că singurătăți, tăceri, fărâme în pluralul celor nerostite întregesc starea de spirit a celor condamnați la

neputințe, că în această indecizie, se cuvine să nu avem prea multe întrebări de rostit. Poezia sa este un adevărat cuib al tainelor, uneori rostite, alteori doar intuite, dar transmise prin versuri eliptice cititorului, celui care încearcă să-i deslușească tainele.

Starea sa de incertitudine dar și de tatonare se poate lesne observa și din poezia în care spune: „...*Poezia are propriul ei cuprins,/ Începutul pare sfârșit/ Și sfârșitul abia început // Ne poartă peste tot și niciunde ... // Poezia – rătăcite cantilene,/ Anotimpuri, și tot atâtea însemne/Nu are sfârșit, doar început / De peste tot și de niciunde...*” O adevărată coloană brâncușiană construiește Liliana Spătaru aproape în fiecare poezie a sa care nu are sfârșit, ci doar început.

Fragmentele de viață la care face mereu trimitere întocmesc un adevărat album liric din care poeta este predispusă să ne ofere, ce-i drept, cu multă parcimonie, semne că lirismul ne poate salva anumite stări primare, stări pe care le purtăm în sufletele noastre, mai mereu bântuite de singurătate. Și pentru că tot am vorbit despre singurătate, fie de unul singur, fie în doi, iată cum o definește, poetic, această stare de grație: „*Singurătate / Ca toamna mea, uitată/ Undeva pe cer, văzând-o fără culoare, doar adieri: Frânturi de clipe-n acorduri mutel/ Însoțesc memoria până departe...*” Aș spune că este o însoțire permanentă această stare de singurătate, mai degrabă de solitudine pentru că în toate cuvintele din poeziile sale, găsim Singurătate.

Ca și în *Indris*, *Iubirile Indris*, *Necunoscuta iubire*, poemele indris continuă și în această nouă carte *Liliaindris*, transcendența de la cuvânt la vers, arătându-ne că poezia indiferent de formă, fixă sau liberă, are întotdeauna sens, trăiește, are ceva de spus.

Liliana Spătaru continuă să se definească. Angrenajul poetic, starea de suflet, locul marilor sale patimi, tristețea nu sunt altceva decât iubire... ce pare că nici rugăciunea nu o poate cuprinde, cum de altfel se simte în multe dintre poeziile din această carte, aerul rarefiat din poezia bacoviană, un aer bacovian, cumva întors: ploaie-ninsoare, disperare-așteptare, tăcere-provocare, noțiuni care dau o tensiune aparte poeziei sale cu caracter orfic, chiar imnic, de cele mai multe ori.

Cu această nouă carte a sa, *Liliaindris – poeme indris*, o carte de profundă problematică, a stării de spirit în care viețuiește, Liliana Spătaru, își conturează un univers liric personal, un univers liric care o situează printre vocile lirice feminine de o valoare cu totul specială.

Emilian Marcu

Una voce lirica femminile inconfondibile.

Per il lettore di poesia rumeno, ma non solo, Liliana Spătaru è un nome abbastanza noto, grazie a diversi volumi pubblicati, alcuni bilingui, principalmente in italiano, ma anche in spagnolo o inglese. Inoltre, come in questo nuovo volume, la poetessa appare anche in rumeno e italiano, lasciando la possibilità che i suoi versi siano conosciuti in entrambe le lingue.

Originaria di Bacău, ma braileiana praticando la professione e poi di Brasov, Liliana Spătaru ha avuto la possibilità di conoscere quanti più modi possibili di espressione lirica, quanti più creatori possibili, quanti più stili possibili, che naturalmente hanno lasciato forse il segno sulla scrittura.

Con un curriculum piuttosto ricco, si colloca tra i poeti con numerosi premi e apparizioni in riviste e antologie letterarie, in Romania ma anche in Italia, Svizzera, Repubblica di Moldavia, Spagna, Grecia, ecc.

Come si può vedere, dalla sua stessa confessione, le sue poesie in questo nuovo volume *Liliaindris – poeme indris*, sono create in una forma inventata dalla poeta spagnola Isidro Iturat, una forma piuttosto interessante, ma, perché non riconoscerla anche abbastanza, una forma originata dal sonetto ma non da un sonetto. E come il sonetto spagnolo sia una variazione della canzone provenzale ma ovviamente non è una canzone provenzale ma piuttosto un sonetto zoppo. L'indriso è una doppia

trinità, cioè 3-3-1-1, con il libero uso della rima e del numero di sillabe nei versi della poesia.

Fin qui tutto bello e bello (anche la poesia deve essere bella, no?) se non avesse sottilizzato tutto e portato il lettore prima all'aritmetica e poi alla creazione letteraria.

Questa rigidità della forma, per me, è più un groviglio di spine che di spunti poetici.

La poesia di Liliana Spătaru è in fondo un vero e proprio atto d'accusa sentimentale, un atto d'accusa in cui trova risorse liriche: "...*Mi sorprendo nella follia del gioco fuori, / solo per farti piacere. / Le mie parole cantano la mia poesia, / a volte le ninfe non mi trovano, / perché a volte sono autunno / a volte primavera, / e autunno / e primavera / fino / fine...*" in una battaglia di indecisioni, di opposti che lo fortificano sempre. Lo stato di inquietudine, ma anche di incertezza, ha il dono di renderla a volte vulnerabile, sapendo che: "...*La poesia ha un suo contenuto, / L'inizio sembra finito / E la fine è appena iniziata / Ci porta ovunque e da nessuna parte... // Poesia - cantilene perdute, / Stagioni, e tanti segni.*"

L'indecisione che la poetessa esprime nelle sue poesie è spesso offuscata dal rifugio nell'haiku, dove sembra trattarsi di un lirismo positivo, un lirismo che si svolge senza domande, come suggerisce la poesia con lo stesso titolo. Talvolta, inizia così la definizione, tenta di definire il suo universo lirico, rilevando che i richiami sono futili e che le solitudini, i silenzi, i frammenti al plurale del non detto completano lo stato di disperazione di chi è

condannato all'impotenza e che, in questa indecisione, non dovremmo avere troppe domande da dire. La sua poesia è come un vero e proprio nido di segreti, a volte parlati, a volte solo intuiti, ma trasmessi attraverso versi ellittici al lettore che cerca di svelar i segreti.

Il suo stato di incertezza ma anche di brancolamento si può facilmente osservare dalla poesia in cui dice: “...*La poesia ha un suo contenuto,/ L'inizio sembra finito/ E la fine è appena iniziata // Ci porta ovunque e da nessuna parte. ...// Poesia - cantilene perdute,/ Stagioni e tanti significati/ Non ha fine, solo un inizio / Da ogni parte e da nessun luogo...*” Liliana Spătaru costruisce una vera colonna brancușiana in quasi ogni sua poesia che non ha fine, ma solo un inizio.

I frammenti di vita a cui fa sempre riferimento, costituiscono un vero e proprio album lirico a partire dal quale la poetessa è disposta a offrirci, certo, con molta parsimonia, segni che il lirismo può salvarci certi stati primari, stati che portiamo nell'anima, spesso volte danneggiati dalla solitudine. E poiché abbiamo parlato di solitudine, da soli o in coppia, ecco come definisce poeticamente questo stato di grazia: “*Solitudine / Come il mio autunno, dimenticato / Da qualche parte nel cielo, vederlo senza colore, solo brezze: Frammenti di momenti - in accordi silenziosi/ Accompagno il ricordo lontano...*” Direi che questo stato di solitudine è un compagno permanente, anzi solitudine perché in

tutte le parole delle sue poesie troviamo, solitudine. Come in *Indris*, *Gli amori Indris*, *Lo sconosciuto amore*, continua anche in questo nuovo libro, *Liliaindris* a diventare la sua attrezzatura poetica, il suo stato d'animo, il luogo delle sue grandi passioni, perché la tristezza non è altro che amore in modo tale che anche la preghiera non la comprende più. In molte delle poesie di questo libro si può percepire l'aria rarefatta della poesia bacoviana, un'aria che spesso ha un effetto laser, un'aria bakuviana, in qualche modo invertita: pioggia-neve, disperazione-attesa, silenzio-sfida, nozioni che danno una particolare tensione al poema per il suo carattere orfico, addirittura inno, per la maggior parte del tempo.

Con questo suo nuovo libro, *Liliaindris* – poeme indris, un libro profondamente problematico, dello stato d'animo in cui vive, Liliana Spătaru, delinea un universo lirico personale, un universo lirico che la colloca tra le voci liriche femminili di valore con tutto speciale.

Emilian Marcu

*...Mă prind în nebunia jocului de afară,
doar ca să-ți fiu pe plac.*

*Cuvintele-mi strunesc poezia,
uneori nimfele nu mă găsesc,
căci eu sînt când toamnă
când primăvară,
și toamnă
și primăvară
până
sfârșesc...*

*Când se întîmplă
să ne privim-
două oglinzi paralele,
goi,
căci cuvintele
ne-au părăsit
lăsându-ne,*

*atunci –
prindem contur
sublim,
cu cerul aproape...
Eu cerul din tine rămân
Poezie dorindu-ne...*

*... Mi lascio prendere dalla follia del gioco
solo per farti piacere.*

*Le parole strangolano la mia poesia,
a volte le ninfe non mi trovano,
perché io sono quando l'autunno
quando la primavera,
e l'autunno
e primavera
fino alla fine...*

*Ci capita
Di guardarci-
due specchi paralleli,
Nudi
perche le parole
Ci hanno lasciato
lasciandoci,*

*in quello momento—
assumiamo una forma
sublime
con il cielo vicino...
Io il cielo in te,
Con la poesia che ci ama...*

Haiku

Un romantic text
În care crezi că poți fi
Definiție

FĂRĂ ÎNTREBĂRI

*... Uneori așa începe definiția:
Zadarnice chemări.
Singurătăți, tăceri
Fărâme în pluralul
celor nerostite,
Condamnați la neputințe
Până la sfârșit,
Căci suntem – dramă-
Constanta lumii
Fără întrebări...*

Haiku

Un romantico
Dove pensi essere
Definizione

SENZA DOMANDE

*... A volte inizia così la definizione:
Appelli vani.
Solitudini, silenzi
Frammenti al plurale
Del non detto,
Condannati all'impotenza
Fino alla fine,
Perché noi siamo – dramma-
La costante del mondo
Senza domande...*

Da, străbat lumea -
Acropole de gânduri
Și peste toate

SUNTEM

*...Suntem pătrunși de tăcerea
Unei urme de val-zvon de catarge
Ce-și tot caută mal,*

*Suntem abisala frumusețe
Cu aripi, spre a ne lumi- zburăm
fără regrete că într-o zi*

fi-vom luntre întru iubire

fi-vom val, după val, după val...

Aprilie 2022

Viaggio mondo -
Acropole, parole
E soprattutto

SIAMO

*... Siamo toccati dal silenzio
Di una una scia di onde- rumore di alberi
Che cerca ancora la sua riva,*

*Siamo la bellezza abissale
Con le ali, per farci al nostro mondo
Nessun rimpianto che un giorno*

Staremo insieme per amore

Saremo onda dopo onda, dopo onda...

Aprile 2022

Ori într-un haiku
Cobor în cantilene
Ori sunet ales

POEZIA

*...Poezia are propriul ei cuprins,
Începutul pare sfârșit
Și sfârșitul abia început*

Ne poartă peste tot și niciunde ...

*Poezia – rătăcite cantilene,
Anotimpuri și tot atâtea însemne
Nu are sfârșit, doar început*

De peste tot și de niciunde...

13 aprilie 2022

O in un haiku
Scendo in cantilenes
suono scelto

POESIA

*... La poesia ha i suoi contenuti,
L'inizio sembra la fine
E la fine è appena cominciata*

Ci porta ovunque e da nessuna parte...

*Poesia – peregrinazioni di cantilene,
Stagioni, e altrettanti segni
Non ha fine, solo inizio*

Da ogni parte e da nessuna parte...

13 Aprile 2022

Când poezie
Când flori albe de cireș
Când simfonie,

CÂND CLOPOTE BAT

*... Când clopotele bat
Nu mai zboară păsări
Într-un vers coboară vântul*

*Își spun rugăciunea cuvintele
Înnoadă zborul aripile
Labirint - în frumusețea zilei*

Fără oglinzi, când vântul

Și clopotele bat... fără de arginți...

25 martie 2022

O poesia
O fiori bianchi
O sinfonia,

QUANDO SUONANO LE CAMPANE

*... Quando suonano le campane
Non più volano uccelli,
In un verso scende il vento*

*Le parole dicono la loro preghiera
Le ali annodano il volo
Labirinto - nella bellezza del giorno*

Niente specchi, quando il vento

E le campane suonano... senza argento...

25 Marzo 2022

În raza lunii
Liniștea rugăciunii
Margine de vers

CÂNTAREA DIMINEȚII

*...Cântarea dimineții-glas de clopot
Ascunde taina zilei și a celei ce va veni...
Pe obrajii lunii, chip întrebător*

*Trist, de atâtea ori pe drumuri,
Înaintea tuturor lucrurilor-
Melancolie însetată de viață,*

Fără umbre-n cântarea dimineții

Rămân ziua și noaptea din gânduri...

2022

Raggio di luna
Pace di preghiera
Bordo del verso

LA CANZONE DEL MATTINO

*... Canto mattutino – Voce di campana
Nascondi il mistero del giorno e di ciò che verrà ...
Sulle guance della luna, viso indagatore*

*Triste tante volte sulle strade,
Prima di ogni cosa-
Malinconia assetata di vita,*

Senza ombre nella canzone del mattino

Rimangono giorno e notte da pensieri...

2022

Singurătate
Ca toamna mea, uitată
Undeva pe cer,

SINGURĂTATE

*...Fără culoare doar adieri.
Frânturi de clipe-n acorduri mute
Însoțesc memoria până departe...*

*Nu știi până unde căci nu avem
Sentiment de cuprindere
Și nici lumea nu are timp de noi.*

Și atunci, în toate cuvintele

Găsim - Singurătate...

7 aprilie 2022

Solitudine
Come un autunno
Su nel cielo,

SOLITUDINE

*... Nessun colore, solo brezze.
Frammenti di momenti in accordi muti
Accompagnano la memoria fino in fondo*

*Tu non sai quanto lontano perché non abbiamo
Il sentimento di inclusione
E nemmeno il mondo non ha tempo per noi.*

E poi, in tutte le parole

Troviamo - Solitudine...

7 Aprile 2022

Când ziua trece
Rămân cuvintele-n gol
De neliniște

CUVINTE CE NU PIER

*...Dacă-i atâta liniște, cartea lumii nu are pagini
Să le deschidă vântul după îndemnul primului cuvânt.
Abisala-i existență cuprinde doar resentimente,*

*Regrete, întrebări, de ce suntem dacă murim
Universal suntem dar nu le știm pe toate,
Cum „Dragostea nu cade niciodată” - de ce e taină*

Și tot așa- până ce liniștea asta, înalță spre cer

Din tâmpilele umbrelor - cuvinte ce nu pier...

„dragostea nu cade niciodată” (I Corinteni 13:1- 8)

Si, giorno passa
Dell'inquietudine
Tutto rimane

PAROLE CHE NON MUOIONO

*... Se c'è tanto silenzio, il libro del mondo non ha pagine
Che il vento si apra a loro sotto la spinta della prima parola.
La sua esistenza abissale è fatta solo di risentimento,*

*Rimpianti, domande, perché siamo se moriamo
Siamo universali ma non sappiamo tutto,
Come "l'amore non cade mai" – Perché è un mistero*

E così via, fino a quando questo silenzio sale al cielo

Dai templi delle ombre - parole che non periscono...

"L'amore non cade mai" (I Corinzi 13:1-8)

Fără un surâs,
Aproape în cadență
Ziua strigă tot

TOT CE VINE

*...Nu te prefăce fericit, martorii mei
Sunt luna, cuvintele și pe Tine te am
Căci Te gândesc mereu!*

*Dacă trebuie să plec de ce am venit?!
Din toată podoaba clipei nimic nu ating
Aproape să-Ți fiu de ce îmi este greu*

Și tot ce există... și tot ce vine

De ce pleacă într-un strigăt ecou...

Senza sorriso,
Il giorno urla tutto
Quasi cadenza

TUTTO CIÒ CHE VIENE

*... Non fate finta di essere felice, i miei testimoni
Sono la luna, le parole, e ho Te
Perché io penso sempre a Te!*

Se devo andarmene, perché sono venuto?!
Di tutti gli ornamenti del momento non c'è nulla che tocchi
Vicino ad essere a Te perché è difficile per me

E tutto quello che c'è... e tutto ciò che viene

Perché se ne vanno in un grido echeggiante...

Susură streșini
Bocet de primăvară
Ce stă să vină

EU CÂND

*...Așa a fost atunci!
O iarnă prelungă de martie
Cu toată primăvara ce se-ntreba,*

eu când??

*Înfrigurate gânduri
Într-un singur cuvânt
Și peste toate nesupus*

Olimp îndrăgostit...

Martie 2022

Gorgogliante
Lamento primaverile
Cosa che verrà

IO QUANDO

*... Poi è stato così!
Un lungo inverno di marzo
Con tutta la primavera che si chiede,*

Io quando??

*Pensieri agghiacciati
In una parola
E soprattutto disobbediente*

Olimpo innamorato...

Marzo 2022

Numărătoarea
Începe sperând ecou
Nu tânguie!

ZĂPEZI DE-APRILIE

*...Ninge-n capitulat poem
Cuvinte-nveșmântate,
zăpezi de- aprilie-n apus,*

*„Ninge ca-n Esenin”!
Poem de liniști neînțeleș,
Duminici de Florii, candoare,*

Și peste șase zile grele

Constanta lumii în Iisus...

Conto rovescia
Inizia nell'eco
Niente lamenti!

NEVI DI APRILE

*... Nevica in un poema capitolato
Parole investite,
Nevicare d' aprile al tramonto,*

*"Neve come in Esenin!"
Poesia di silenzi incompresa,
Domeniche delle Palme, candore,*

E dopo sei giorni duri

La costante del mondo in Gesù...

Nu mai este timp
Strâng în brațe surâsul
Dimensiunii!

SĂ CRED DIN NOU

*...Ca să-mi iau liniștea-napoi
Nu trebuie să plâng.
Să-nchid ochii îmi cer*

*Să mă răzbun pe timpul pierdut,
purtarea mea ce nu minte,
să mă adun, să cred din nou*

că sunt

poezia din cuvinte...

Non c'è più tempo
Stringo il mio sorriso
Della grandezza!

PER CREDERE ANCORA

*... Per ritrovare la mia pace
Non devo piangere.
Chiudere gli occhi mi chiedo*

*Per vendicarsi del tempo perduto,
la mia condotta che non mente,
per riprendermi, per credere di nuovo*

che sono

La poesia dalle parole...

Raze de lună
Țes liniște în toate
Să mă regăsesc

ÎMI ÎNGĂDUI

*...Îmi îngădui în dimineața asta
Să trec pragul luminii
Și -așa, ca o uimire*

S-alung teama zidirii de gol.

*Exilate cuvinte, să le strâng
Într-un pumn de stele
Și-așa, aruncându-le spre cer*

De cerul lunii să mă prindă...

Raggi di luna
Tranquillamente in tutto
Per ritrovarmi

MI PERMETTO

*... Mi permetto questa mattina
Per varcare la soglia della luce
E così, come una meraviglia*

Scaccio la paura dell vuoto.

*Esiliate parole, per raccoglierle
In un pugno di stelle
E così, lanciandole al cielo*

Dal cielo della luna per prendermi...

Din visul lunii
Lumina neliiniștii
Hrănește cerul

CU IUBIREA FAC SCHIMB

*...Și natura, ce vinovată pare
de umbra teiului cu parfüm ceruit,*

*Și rochia albă de mândră fată
în care păcatele zilei se-nchid?*

*Și existența lumii-de luna plină
purtată prin vreme-sfios labirint,*

*Și chiar moartea însăși mai boemă
ca nîcîcînd - scriind fără fir,*

*Cu tot Universul bulversat
de poezii ce nu se cîntă*

*Pe un răsărit cu soare trist
Toate, cu Iubirea fac schimb...*

Nutri cielo
Dal sogno della luna
Irrequiezza

CON AMORE SCAMBIO

*... E la natura, come sembra colpevole
all'ombra del tiglio dal profumo ceroso,*

*Ed il vestito bianco della splendida ragazza
In quali peccati del giorno sono chiusi?*

*E l'esistenza della luna piena del mondo
trasportato attraverso timidi tempi di labirinto,*

*E anche la morte stessa è più bohème
come mai prima d'ora: scrivere senza filo,*

*Con l'intero universo confuso,
di poesie che non sono cantate*

*Su un'alba col sole triste
Tutto, con l'Amore scambio...*

În Poezie -
Insulă de speranță
Libertatea mea

ILUZIE FRÂNTĂ

*...Simt tâmpla apăsată de tăcere
când cuvintele-mi despart poezia
în visătoare mânie...rece...*

*Simt fruntea strânsă în chinga
întrebărilor acerbe
despre cum singurătatea
a pus... și pune stăpânire*

*Simt o răvășire de suflet
fără sfârșit!
Cum toată viața,
Cum toată poezia
și ultimul ei gând
pentru mine sunt
iluzie frântă...*

In poesie -
Isola di speranza
mia libertà

ILLUSIONE ROTTA

*...Sento la mia tempia premuta dal silenzio
Quando le parole separano la mia poesia
in rabbia sognante... fredda...*

*Sento la mia fronte stretta nella cinghia
Delle domande spietate
su come la solitudine
ha messo e metto possesso...*

*Sento un impeto d'animo
Infinito!
Come tutta la vita,
Come tutta la poesia
e il suo ultimo pensiero
per me ne sono
illusione rotta...*

Pentru că macii
Au rămas fără rouă,
Îmbrățișare!

VREAU

*... Vreau
să prind Duminica-n versetul
ce-și poartă de veacuri
Iubirea...sperând-o...*

*Să mă iert pentru tristețea
ce-o port prin labirintul
Toamnei din gând,*

*Să trag obloane poeziei
ce-și toarnă
Iluzii-n cuvânt, închizând-o*

*În rugăciunea
Duminicii pe care-o vând
Acestei lumi pentru tine...*

Senza ruggiada
Sono i papaveri,
Dolce abbraccio!

VOGLIO

*... Voglio
per catturare la Domenica nel verso
quello che indossa da secoli
L'Amore...sperandolo...*

*Per perdonarmi la tristezza
quello che porto attraverso il labirinto
D'autunno dalla mente,*

*Per chiudere le persiane alla poesia
quella che versa
Illusioni in parole chiudendo*

*In preghiera
Della Domenica che vendo
A questo mondo per te...*

Scrie pe frunze
Răspândește tăcerea
Toamnă târzie

TOAMNA

*...Ca o poezie fără legământ,
Ca dezvelirea unui monument
Rămân copacii goi și singuri*

Acoperind tristețea străzii...în fugă.

*Iar noi?! Noi trecem tăcuți
Frunzele călcăm apăsate
Cu ochii în pământ fără să știm*

Cum frumusețea subjugă...

Il silenzio
Scrivi sulle foglie
Tardo autunno

L'AUTUNNO

*...Come una poesia senza alleanza,
Come scoprimento di un monumento
Gli alberi restano nudi e soli*

Coprendo la tristezza della strada...in fuga.

*E noi?! Passiamo in silenzio
Premiamo le foglie
Con gli occhi a terra senza sapere*

Come la bellezza conquista...

Dimineți, sărut
Neatins de cuvânt
Labirint, vămi, vânt

DANSEAZĂ CU MINE

*...Dansează cu mine șoptește frunza
Și vântul în brațe o prinse
Și plecă peste vămi*

*Și o purtă, sibilin o cuprinse,
O învârti până când luna –
Doamna nopții fără stele lăasă visul,*

Să se-ntâmplesse în poveste

O iubire să se-ntâmplesse...

Mattine, bacio
Labirinto, parole
Dogane, vento

BALLA CON ME

*...Balla con me sussurra la foglia
E il vento tra le sue braccia la afferrò
E se ne andò lontano*

*E la indossa, sibillino la abbraccia,
Girarla fino quando luna –
Signora della notte senza stelle lasciò il sogno,*

Lascia nella storia accada

Un amore che accadrà...

Când scrii, cuvântul
Îmbracă forme sacre
Înțelepciune

AM SCRIS

*...Am scris despre ploaie și asfințit fără măsură,
Despre cum noaptea lasă în urmă uitarea!
Am scris despre lună, cum cu a ei închipuire*

Suntem împreună de-atâtea ori...uneori...

*Am scris despre suflet și fulgilor de nea
Ultimul vals într-un viscol de-amiiaz' l-am dăruit.
Am scris de aprilie și am îngenunchiat*

Crezând că sunt în ruga ta – iubirea ...

Quando parola
Indossa forme sacre
Forte saggezza

HO SCRITTO

*...Ho scritto della pioggia e del tramonto senza misura,
Di come la notte si lascia alle spalle l'oblio!
Ho scritto della luna, come con la sua immaginazione*

Stiamo insieme così tante volte... a volte...

*Ho scritto dell'anima e dei fiocchi di neve
Ho dato l'ultimo valzer in una bufera di mezzogiorno.
Ho scritto di aprile e mi sono inginocchiato*

Credendo che sono nella tua preghiera - amore...

Cupa-credință
Suprema revenire
Și ninge ...Crăciun

CU IISUS

*...Am intrat după El...
Și mă ținea de mână
Iisus...
Mă atingea
Cu suspinul luminii de atunci
Îmi spunea să ridic capul sus,
Mai sus,
spre ceruri
Și ninge!
Ninge o iarnă
Cum nu a mai nins,
Căci
Noaptea de Crăciun
Izvora din mâinile Lui...*

24 Decembrie 2021

La tua fede
Definitivo
Neve. Natale

CON GESÙ

*...Sono andato dietro a Lui...
E mi teneva la mano
Gesù...
Mi stava toccando
Con il sospiro di luce da allora
Mi ha detto di tenere la testa alta,
Sopra,
ai cieli
E nevicava!
Un inverno nevicò
Come non nevicava più
Poiche
La notte di Natale
Spuntava dalle Sue mani...*

24 Dicembre 2021

Știi, ochii mei plâng
Ochii tăi nu înțeleg
Nemitarica!

NEDESLUȘIRE

*...Mă pot numi perechea Ta de ochi
Să văd ce-mi fu ascuns atâția ani
Sublim și fără de cuvinte
În nemitarica tăcere a fiecărui gând*

*Crezi
Că pot răspunde poeziei
ce-și tot repetă întrebarea
despre o lume perfectă,
Când imperfectul este Infinit??*

*Din nemitarica tăcere a fiecărui gând
De-o să cobori...sublim și fără de cuvinte,
atunci eu,
prin ochii Tăi - Lumină...
vindeca-mă-voi de... nedeslușire...*

I miei occhi,
I tuoi non capiscono
Nemitarnica!

INDISTINZIONE

*...Posso nominarmi il Tuo paio di occhi
Per vedere cosa mi è stato nascosto per tanto tempo
Sublime e senza parole
Nel silenzio eterno di ogni pensiero,*

*Credi
Che posso rispondere alla poesia
Quale riprende la sua domanda
su un mondo perfetto
Quando l'imperfetto è Infinito??*

*Dal silenzio eterno di ogni pensiero
Scenderai...sublime e senza parole,
quindi io
attraverso i Tuoi occhi - Luce.
Mi guarirò dalla confusione...*

Miroase a tei
Nopti curate de vară
Întâmpinare!

SONET ALEXANDRIN

*...Nu e înțelept să fii așa grăbită
Și primăvara să n-o adori cuminte,
Și nu este drept să fii îndrăgostită
La infinit, în doruri de cuvinte*

*Să te ascunzi, pe o stea neprihănită
Floarea de cireș să nu te mai alinte,
Și nu este drept ca toamna să te prindă
În fâgăduieli deșarte, ori cuvinte*

*Fără apărare, tu îndrăgostită
Să duci poveri de gânduri purtate de timp
Într-o lume care nu se mai frământă*

*Pentru o poezie, pentru un sonet,
Iubire, ori sălbatică-armonie
A inimii – constantă fără anotimp...*

Odore di tiglio
Notti calde d'estate
Notti serene

SONETTO ALESSANDRINO

*...Saggio non è, avere tanta fretta
Non venerare primavera, docile
E non è giusto essere innamorato
All'infinito, senza parole*

*Nascondersi, su una stella giusta
Non lasciare che i fiori di ciliegio svaniscano,
E non è giusto che l'autunno ti prenda
In promesse vuote, o parole*

*Indifeso, tu innamorato
Per portare pesi di pensieri logorati dal tempo
In un mondo che non macina più*

*Per una poesia, per un sonetto,
Amore o armonia-selvaggia
Del cuore – stabile senza stagione...*

De la ferestre
Toamna, norii-tristețe,
Solitudine

PENTRU

*...Pentru cei ce nu văd –
Furtuna,*

*Pentru cei ce nu aud –
Simfonia,*

*Pentru cei ce nu simt
Cum coboară Luna-n tăceri,*

*Pentru toți aceștia –
Există*

*În respirați de cuvânt –
Poezia...*

Dalle finestre
Autunno e tristezza,
Solitudine

PER

*...Per quelli che non vedono –
La tempesta,*

*Per coloro che non possono sentire –
La sinfonia,*

*Per quelli che non sentono
Mentre la luna scende in silenzio,*

*Per tutti questi –
C'è*

*Nei respiri della parola –
Il poema...*

În camera mea
Melancolia de ieri
Rămâne izvor

CE A MAI RĂMAS

*...Ce mai rămâne din izvorul
în care ai plâns...
Din copacul
îmbrățișat de atâtea ori
de tristețea ta...
Din cuvintele iubire
și dor!
Ce rămâne -
poți să cuprinzi??*

*Nu ai răspuns
Totu-i mister precum
Mirul din ochii unui sfânt...*

Nella mia stanza
Malinconia
Fonte rimane

COS'È RIMASTO

*... Ciò che resta dalla primavera
in cui hai pianto...*

*Dall'albero
abbracciato così tante volte
della tua tristezza...*

*Dalle parole amore
e desiderio!*

*Cos'è rimasto -
Puoi capire??*

*Non hai risposta
Tutto è un mistero come
Il profumo degli occhi di un
santo...*

Si vinul roșu
În cupa sufletului
Speranța naște

VINĂ AM

*...Astăzi m-am vindecat de ne iubire!
Într-un pahar cu vin noaptea coboară
iar luna plină parcă nu mai este plină*

nici eu femeia de acum o seară...

*Căci vină am că sunt femeie.
Firave clipe de noblețe
Nedeslușindu-le în semne,*

Rămân uimire în tristețe...

iulie 2023

E vino rosso
Nella coppa dell'anima
Nasce speranza

HO COLPA

*...Oggi sono guarito dal disamore!
In un bicchiere di vino scende la notte
e la luna piena non sembra più piena*

nemmeno io non sono la donna di ieri ...

*Perché sono colpevole di essere donna.
Fragili momenti di nobiltà
Non discernendoli nei segni, perche*

Rimango stupore in tristezza...

Luglio 2023

Azi am învățat
Fără aripi cum să zbor
Contur de pășări

CUM POT FI

*... Cum pot fi pasăre
dacă nu știu... să zbor!
Cum pot fi copac
Să-mi odihnesc aripile
pasăre de-aș fi
Dacă nu am rădăcini,
Pământ,
Nici loc.
Și cum aș putea
să fiu măcar un Cuvânt
Moștenire să-l las,
Dacă nu am știut să zbor,
Să fiu copac,
Să am un loc
Când nu voi mai fi...*

Cum aș putea...

Ho imparato
Senza ali, volare
Come l'uccelli

COME POSSO ESSERE

*... Come posso essere uccello
se non lo so... volare!
Come posso essere un albero?
Per far riposare le mie ali
Vorrei essere un uccello
Se non ho radici,
Terra,
Nessun posto.
E come potrei?
essere almeno una Parola
eredità lasciarla,
Se non ho saputo volare,
essere un albero
Avere un luogo
Quando non ci sarò più...

Come potrei...*

Învăță să fii tăcut
Vei primi sărutul ei -
Gratitudine

SUNTEM

Fiicei mele Dora

*...Suntem Poteci
Peste care trec Anotimpuri
În Frunze, în Ploi
În Aripi de nori
Și-n Curcubeul
Ce-și pleacă noblețea
Peste Pământ
uneori,*

*Suntem Îmbrățișarea
Lumii întregi,
În Frumusețe,
Duminici,
amândouă-Iubire
și zbor...*

Impara la pace
Verra il suo bacio -
Gratitudine

SIAMO

A mia figlia Dora

*...Siamo Sentieri
Su cui passano le stagioni
Nelle foglie, sotto la pioggia
Nelle ali delle nuvole
E nell'arcobaleno
Che lascia la sua nobiltà?
Sulla Terra
A volte,*

*Noi siamo l'Abbraccio
Del mondo intero
Nella bellezza,
Le Domeniche,
entrambi-Amore
e volo...*

Când ziua trece
Cuvântul fără contur
Privește luna

CU POEZIA

*...Am stat la aceeași masă cu poezia
până târziu
până când amintirea despre noi,
romantică...
vie...
îndepărtată...
surprinzătoare
în fața adevărului,
a rămas fără contur
aruncând bucuria cuvintelor
în singurătate.*

*Și Iubirea?
Iubirea a rămas
de la început
până la sfârșit
priveghind frumusețea
„Ca o Duminică fără de sfârșit”...*

Quando il giorno
Passa senza contorno
Guarda la luna

CON LA POESIA

*...Mi sono seduta allo stesso tavolo
con la poesia
fino a tardi
fino al ricordo di noi
romantico...
vivo...
distante...
sorprendente
davanti alla verità
rimasto senza contorno
buttando via la gioia delle parole
in solitudine.*

*E l'Amore?
L'amore è rimasto
dall'inizio
fino alla fine
guardando la bellezza
"Come una Domenica senza fine"...*

Mereu și mereu
Ne vom ascunde-n semne
Fără anotimp

ÎNTRU VEȘNICIE

*...Îmi reazăm de ploaie speranța,
Zămislindu-mă dor
Din clipa ce a mai rămas.*

*Deschid larg fereastra să intre
Nibelungi de lumină
Purtați de toată ploaia*

inimii - pridvor

Întru veșnicie...

Sempre e sempre
Ci nasconderemo
Senza stagione

PER SEMPRE

*...Ripongo la mia speranza nella pioggia,
Spuntandomi il desiderio
Dal momento rimasto.*

*Apro bene la finestra per far'entrare
Nibelunghi di luce
Indossati da tutta la pioggia*

Al cuore -ingresso

Nell'eternità...

Luna-sintagamă
Galbenă pe tabla
Dublelor oglinzi!

COBOARĂ

*...În ramă nouă
se-oglindește,
sculptează împăcarea
sau poate mai mult
singurătatea
suspînului din vin
băut cu forța
unui punct cardinal,*

*Din sfera dulce
a neatinsului potir
coboară
și nu se mai oprește
Timpul...*

Luna - sintagma
Gialla sul tabellone
Doppi specchi!

SCENDE

*...In una nuova cornice
è specchiato
scolpire la riconciliazione
o forse di più
solitudine
il sospiro dal vino
bevuto con forza
di un punto cardinale,*

*Dalla dolce sfera
del calice intoccabile
scendere
e non si ferma
Il tempo...*

Preschimbă-mă azi
Încremenind tăcerea
În ram de măslin!

ÎNTREBARE

*...Cât freamăt
Și câte dimineți
Și câte eresuri*

*Și câtă smerenie
Și revelații
Și înțelesuri*

Să tot încerce

A ne trezi...

Cambiami oggi
Nel ramo d'ulivo!
In silenzio

DOMANDA

*... Quanto fremito
E quante mattine
E quanti peccati*

*E che umiltà
E rivelazioni
E significati*

Per continuare a provare

Per svegliarci...

Umbrele de ieri
În gândurile de azi
Melancolie

NECUNOSCUȚA CALE

*...Îmi voi păstra în mine spațiu
să pot zbura peste oceane, să iubesc
să mă urăsc că exist ori să mă răzbun*

pe timpul ce nu doarme...

*Porni-mă-voi către mine-ntr-o zi,
Călcând apăsate cuvintele goale
Voi dăntui, mă voi povesti,*

Acropole de gânduri, necunoscuta-mi cale...

Le ombre di ieri
Nei pensieri di oggi
Malinconia

CAMMINO SCONOSCIUTO

*...Manterrò il mio spazio dentro di me
poter volare attraverso gli oceani, amare
odiarmi perché esisto o vendicarmi*

il tempo che non dorme...

*Verro verso di me, un giorno
Calpestando le parole vuote
Ballerò, racconterò la mia storia,*

Il mio cammino sconosciuto...

Luna, numai ea
S-o-nduplec să m-aștepte
Hieratic moment!

CÂND

*...Să înveșmânte cugetul
La șezătoarea cuvintelor
Cu Perseide, în noapte stelară*

E rugată lumina.

*Amurgul lor, să cadă în paharul cu vin
Din care Luna-și va sorbi cu nesaț veșnicia
Iar eu, bucuria de a fi iubit*

Poezia...

Luna, solo lei
Momento ieratico
Per aspettarla

QUANDO

*...Per vestire la mente
Alla seduta delle parole
Con le Perseidi, nella notte stellata*

È richiesta la luce.

*Il loro crepuscolo, in un bicchiere di vino
La Luna prenderà la sua eternità
E io la gioia di amare*

Poesia...

Popas pe frunte.
Ei, nevăzuții îngeri
Apasă tâmpla

NU VEI VENI

*...Intarsiile iubirii țintuiesc.
Neputința îmbracă așteptarea
În așteptări fără urmă*

Căci nu vei veni...

*Iluzia întâlnirii cu timpul tău
Rămâne un strigăt pustiu în
Necunoscutul – necunoscut.*

Căci nu vei veni...

Iunie 2023

Loro, gli angeli
Fermano sulla fronte.
Invisibili

NON ARRIVERAI

*... Gli intrecci dell'amore persistono.
L'impotenza logora l'attesa
In infinita attesa*

Perché non verrai...

*L'illusione di incontrare il tuo tempo
Resta un grido desolato
Lo sconosciuto - sconosciuto.*

Perché non verrai...no ...

Giugno 2023

Da, astăzi sunt
Precum toamna la sfârșit
Din „necuvinte”!

TĂCERE

*... Tributul întrebărilor deșarte,
Cuvinte-n cuvinte fără răspunsuri,
Fi-vor tăcere, pagini de carte*

Ce niciodată nu vor fi răsfoite

*Așa cum eu din ținutul luminat
De farul din ape, gigantice ape
Fi-voi poemul exilat în tăcerea*

Tăcerii verbului „a fi”...

Sì, sono oggi
Come l'autunno
Dalle „non parole”

SILENZIO

*...Il Tributo alle vane domande,
Parole in parole senza risposte,
Saranno silenzio, pagine di libri*

Ciò che non verranno mai sfogliati

*Proprio come me dalla terra illuminata
Dal faro nelle acque, acque gigantesche
Sarò la poesia esiliata nel silenzio*

Del silenzio del verbo “essere”...

Pescăruș privind
Departa marea lină
Golf, septembrie

BALCIC

*...Stânci albe, colț de pământ
Scăldate de mare, de timp ireal
Recunoscătoare, aici pentru că sunt*

Pe urme albe de regină și val

*Septembrie, uimit de atâta iubire
În golful albastru - „Coastă de Argint”
dăruiesc împreună – amintiri de regină*

Celui ce vine mirador în destine...

24 septembrie 2022

Il gabbiano
Lontano sulla mare
Golf, settembre

BALCIC

*...Rocce bianche, angolo di terra
Bagnate dal mare, da un tempo irreale
Grata, qui perché sono*

Su tracce bianche di regina ed onda

*Settembre stupito da tanto amore
Nella baia blu - "Costa d'Argento"
Regalano insieme – ricordi della regina*

A colui che arriva miracolosamente nei destini...

24 Settembre 2022

Nimeni nu va ști
Cum vor cădea grămadă
Frunze de toamnă

MARGINEA CLIPEI

*...Mă tulbură marginea clipei
Ce tremură în unghiul din suflet.
Cuvântul,
adierea,
Iubirea ce nu mă găsește
Ori crede
că nu o mai aștept,*

*Mă tulbură această toamnă.
Desprinsă
din lumea ei de ramuri
Cu fiecare frunză
mă pierd
Și iată,
pentru a nu știu câta oară
Mă-nvață
cum să îngenunchez...*

16 Noiembrie 2022

Nessuno saprà
Come cadranno
Foglie d'autunno

BORDO DEL MOMENTO

*...Sono disturbato dal limite del momento
Ciò che trema
nell'angolo dell'anima.
La parola,
la brezza,
L'amore che non mi trova
Oppure pensa
che non la aspetto più,*

*Quest' autunno
mi dà fastidio.
Distaccato
dal suo mondo di rami
Ad ogni foglia
mi perdo
E qui,
non so quante volte
Mi insegna
a inginocchiarmi...*

16 Novembre 2022

Triunghi. Tăcere
Șirul orelor suntem
Ecuație

EU UNDE SUNT

*...Eu unde sunt în ecuația iubirii
În ce triunghi de versuri
Am brațul nemișcat*

Când redevin poem,

*Măsura unui cântec, ori
Tăcerea absurdă a lunii
Ce m-apasă, fără să o chem...*

Eu de ce nu sunt în ecuația iubirii...

7 Iulie 2023

Triangolo.
Per ore lo siamo
Equazione

IO DOVE SONO

*...Dove sono nell'equazione dell'amore?
In che triangolo di versi
Il mio braccio è vuoto, immobile*

Quando tornerò ad essere una poesia,

*La misura di una canzone, i tempi
Silenzio, l'assurdità della luna
Che mi da fastidio, senza chiamarla...*

Io, perche non sono nell'equazione dell'amore ...

7 Luglio 2023

Aștept din șoapte
Adierile tale
Atingeri de timp

CU NOI

*...Dacă sufletul moare
Câte puțin în paharul cu dor,
Dacă sublimă ni-i menirea*

Iar noi nerecunoscători,

*De unde vine ori de ne este dat
Noi nu vom ști-o poate niciodată
Căci ne trecem și trecem prin timp*

Crezând că purtăm cu noi veșnicia...

Le tue brezze
Aspetto dei sussurri
Tocchi di tempo

CON NOI

*...Se l'anima muore
Un po' nel bicchiere con desiderio,
Se il nostro scopo è sublime*

E noi ingrati,

*Da dove viene o ci viene dato
Forse non lo sapremo mai
Perché passiamo e attraversiamo il tempo*

Credendo che portiamo l'eternità con noi...

Cum rădăcină
Nu am, și nici lumină
Nici poezie

CURÂND

*... Curând noaptea coboară în ape
Farul s-a stins. Nu se mai aprinde.
Nici candela ce-i este aproape
Fiindcă în ceruri nimic nu se vinde*

Pe pervazul ultimului rând.

*Nici clopote, nici vânt nu vor bate
Curând... curând depărtarea din ape
Peste pământuri și ceruri va fi*

Căci noi ne-am pustiit de toate ...

Poiche radice
Non ce l'ho nemmeno luce
Ne poesia

PRESTO

*...Presto la notte scende nelle acque
Il faro si spense. Non si accende più.
Neppure la candela che gli è vicina
Perché in paradiso non si vende nulla*

Sul davanzale dell'ultima fila.

*Nessuna campana, nessun vento soffieranno
Presto... presto la lontananza dalle acque
Sulla terre e sui cieli sarà*

Perché ci siamo sbarazzati di tutto..

Nici macii nu dorm
În dans se-nlănțuie dor
Poem cu poem

DANSAI

*... Când se lăsa adânc amurgul cald de vară
Și când în vise totul se-afunda
Te mai zăream în prag de seară*

*Cum printre plopi cu umbra ta de ceară
Dansai!*

*Dansai! Și-n jurul tău poeme
Versuri albe în liniște dansau
Te copleșeau cu sărutări de vise și fericire*

*pe care tu în umbra ta de ceară n-o ai
Și tot dansai...*

I papaveri
E il desiderio
Poem per poem

STAVI BALLANDO

*...Quando il caldo crepuscolo estivo scendeva profondo
E quando nei sogni tutto si avvallava
Ti ho visto prima di sera*

*Come tra i pioppi con la tua ombra di cera
Stavi ballando!*

*Ballavi! E poesie intorno a te
Versi bianchi ballavano tranquillamente
Ti hanno travolto con baci di sogni e felicità*

*che non hai nella tua ombra di cera
e tu stavi ancora balando...*

E o insulă
Și un port fără vele
Și nimeni, nimeni

PE INSULĂ

*...Sunt pe vasul ce duce într-un port.
M-aplec să mângâi valul ce mă însoțește
E-același ori altul, dansu-i pare la fel*

Cum la fel sunt clipele mele triste...

*M-am urcat fără să știu unde va opri.
Fără bagaje. Doar eu și o poveste.
Lăsa-mă-va-ntr-o zi pe o insulă*

pe care nimeni nu o va găsi...

È un'isola
E un porto senza vele
E nessuno, mai

SULL'ISOLA

*...Sono su una nave diretta ad un porto.
Mi chino per accarezzare l'onda che mi accompagna
È uguale o diverso, la danza le sembra la stessa*

Come sono i miei momenti tristi...

*Sono salito senza sapere dove si sarebbe fermato.
Nessun bagaglio. Solo io e una storia.
Mi lascearanno un giorno su un'isola*

che nessuno troverà...

Inocența lui
Poetul nu o știe
Nici versuri ce vin

NICICÂND

*...Ninge! Mi-e puterea învinsă
Sub fulgii ce nu prea știu cum
Să mă atingă să nu plâng,*

*Topi-mă-vor în gânduri
Ninsori pe care nu le știu.
Ninsorile de-acum-mirador*

În frumoasele vechi scrisori

Nicicând trimise...

Sua innocenza
Il poeta non lo sa
Neanch'ì versi.

MAI INVIATE

*...Nevica! La mia forza è sconfitta
Sotto i fiocchi che non sanno bene come
toccarmi per non piangere*

*Mi fonderanno nei pensieri
Le nevi che no lo so.
Le nevi ormai meravigliose*

Nelle bellissime vecchie lettere

Mai inviate...

Și Regele Lear
Țimid cu mâna-ntinsă
Zăpezi de Indris

DIN SINGURA CLIPĂ

*...Din singura clipă rămasă-n lumină
Năucitor de alb mă ninge în cuvinte
Și slova ei făgăduință este.*

*Dintr-o străveche limbă – iubire
Tălmăcește, taină, existență și
Întrebare, foc stelar, desăvârșire*

Așa, cum este poezia rostită-n

Singurătatea tăcutelor zăpezi...

E Re Lear
Timido con la mano
Nevi di Indris

DALL'UNICO MOMENTO

*...Dall'unico momento rimasto alla luce
Il bianco abbagliante mi trasforma in parole
E la sua promessa è parola.*

*Da una lingua antica: amore
Interpretare, mistero, esistenza e
Domanda, fuoco stellare, perfezione*

Così, com'è poesia parlata nella

Solitudine delle nevi silenziose...

Cum zilele trec
În despletirea umbrei
Pe Tine te-aștept

CONTEMPLU

*...Scriu.
În turnul
Care soarbe lumina
Scriu
Cu eleganță
Poemul 33.
Îl cobor peste lume
Într-o formă sublimă
Și sens.
Contemplu
În vers
Cu semnătură Latină...*

Come passano
Nel dispiegarsi dell'ombra
Sto aspettando

CONTEMPLARE

*...Scrivo io.
Nella torre
Chi aspira la luce
scrivo
Con eleganza
Poesia 33.
La porto al mondo
In una forma sublime
E senso.
Contemplo
In versi
Con firma latina...*

Sânziene... eu
Singurătăți alpine
Fără de cusur

ÎMI PLACE

*...Îmi place iarba dintre ruine,
Ziduri, singuratice catrene
Ce cuprind tăcerea lunii
Peste gândurile lumii
Arcuindu-le-n poeme.*

*Însomnită, fără pace
M-ar fi sărutat pe frunte
Luna, cu lumina ei de veghe
Din...poeme
Dacă i s-ar fi cerut!*

*Îmi place iarba dintre ruine,
Ziduri, singuratice catrene
Ce cuprind tăcerea lunii
Peste gândurile lunii
Arcuindu-ne-n poeme...*

Iunie 2023

Sânziene... io
Alta solitudine
Impeccabile

MI PIACE

*...Mi piace l'erba tra le rovine,
Muri, quartine solitarie
Ciò che comprende il silenzio della luna
Al di sopra dei pensieri del mondo
Arcobaleni nelle poesie.*

*Assonnato, irrequieto
Mi avrebbe baciato sulla fronte
La luna, con la sua luce vigile
Da...poesie
Se le fosse stato chiesto!*

*Mi piace l'erba tra le rovine,
Muri, quartine solitarie
Ciò che comprende il silenzio del mondo
Sopra i pensieri della luna
Inarcandoci in poesie...*

Giugno 2023

Tot mai departe
sub felinarul bătrân
supusă în dor

SUPUNERE

*...Este mintea mea din adâncuri
Încărcată de vrerea
Supunerii-n cuvânt...*

*De gândul ce n-a mai venit
Vreodată în calea
Supunerii-n cuvânt...*

*Lumina, împrejmuid cu blândețe
Fruntea, înălțată spre...
Supunerii-n cuvânt.*

*Iată-mă azi în genunchi fără voie
Cu chemare sfântă
A supunerii mele-n cuvânt...*

Fanale vecchio
Ancora più lontano
Desiderio

SOTTOMISSIONE

*...È la mia mente dal profondo
Carica di desiderio
Obbedienza in parola...*

*Il pensiero non è mai arrivato
Mai intralcio
Obbedienza in parola...*

*La luce, che circonda con dolcezza
La fronte, sollevata verso...
Obbedienza in parola.*

*Eccomi oggi qui in ginocchio
Con santa vocazione
Della mia obbedienza alla parola...*

Ne vom rătăci,
Vom dănuțui sălbatic
Fragment lăuntric

FRAGMENT DE POVESTE

*...Departa,
Conturează din pleoapă
Lumina Lunii..de gheață trapez
văzut
doar de galbenele-i umbre.
Câteva
stau pe marginea mică.
Altele
Alunecă în părți
Căci pe pământ-latura mare
Nebănuind cum
Uriașe porți ni se închid
Când noi-fragment de poveste
Preaumblăm-himere mute
.....
După departa.
Nevăzuți.
Risipind dansul
umbrei din crez...*

Ci perderemo
Frammento interiore
Selvaggiamente

FRAMMENTO DI STORIA

*...Lontano,
Contorno dalla palpebra
Al chiaro di luna...trapezio di ghiaccio
visto
solo calendule e ombre.
Alcune
Si trovano sul piccolo bordo.
Altre
Scivilano ai lati
Perché sul lato grande della terra
Senza sospettare come
Enormi cancelli si stanno chiudendo davanti a noi
Quando frammentiamo la storia
Siamo stupide chimere
.....
Dopo lontano.
Invisibili.
Crollando il ballo
Dell'ombra dall'credo...*

Cuvinte, poți fi
Memoria uimirii
Ori murmur stingher

POȚI FI

*...Pot fi elegie câteva versuri
În care ascet o vreme
Departa de răsărit
Ori de tot ce apune
Să ți se întâmple-alegi,*

*Poți fi „corola de minuni” a lumii,
Când ți se spune „gata”
Trebuie s-accepti, și-atunci
Îți este dat cum te învinge
„necunoașterea de sine”*

*Cum înșoptit
Te-ntorci în singurătate.
Momentul tău??!! - Există vis!
Rămâi tăcere...ori ludic
Ori uitată poezie...*

Parole, ombre
Ricordo del stupore
Spaiato fruscio

PUOI ESSERE

*...Alcuni versi possono essere un'elegia
In quale asceta per un tempo
Lontano dall'alba
Or tutto che tramonta
Ti succede, scegli tu,*

*Puoi essere la "corolla di meraviglie" del mondo,
Quando ti viene detto "fatto"
Devi accettare, e poi
Ti viene dato come ti sconfigge
"ignoranza di sé"*

*Come sussurrato
Ritorni alla solitudine.
Il tuo momento??!! - C'è un sogno!
Rimani in silenzio... o ludic
O poesia dimenticata...*

Indiferență,
Învăță-mă azi să tac
Întru iubire

CÂND CUVINTELE TAC

*... Vine o vreme
când cuvintele tac.
Doar ochii vorbesc.
Din adâncuri
Pasărea albă își pregătește
Zborul înalt
Întru iubire!*

*Vine o vreme
când cuvintele tac.
Țipăt de cocor rătăcit
tăcerea-nfășoară,
în zboru-i înalt,
din înalt spre un abis
abis prăbușit
întru iubire*

când cuvintele tac...

Indifferenza,
Insegnami oggi
Nell'amore

QUANDO LE PAROLE TACCIONO

*...Arriverà un tempo
quando le parole tacciono
Solo gli occhi parlano.
Dal profondo
L'uccello bianco si prepara
Il volo alto
Nell'amore!*

*Arriverà un tempo
quando le parole tacciono
Urlo di un gallo smarrito
Il silenzio avvolge
in volo alto,
dall'alto all'abisso
abisso crollato
innamorato*

quando le parole tacciono...

Nu pierdem nimic
Nu deslușim clipele
De-atâta dar

NU AM FI

*...Atâta beznă -n șoapta căutării
Încât luminile în taina
Stelelor se sting,*

*Nu deslușim sonata-mbrățișării
Când brațe nevăzute
Ne cuprind*

Căci de nu am fi cuvânt

Ne-am pierde pe Calea Lactee...

Non perdiamo
E non distinguiamo
Tutto ricevuto

NON LO SAREMMO

*... Tanta oscurità - nel sussurro della ricerca
Fino alle luci del segreto
Le stelle si spengono,*

*Non si distingue la sonata dell'abbraccio
Quando le braccia invisibili
Ci comprendono*

Perché se non fossimo parola

Ci perderemmo nella Via Lattea...

La singular râzi
Odublă serenadă
Prima amăgire

POEMUL-PĂCAT

*...Răspund primăverii
Obosind chipul ierbii
Călcând apăsător.*

*Doar eu respir trup de cuvinte
Scrise, în minte rămase...
Căci nu mă pot vindeca*

De tot ce-i cuprins în rostirea

Poemului-păcat...

Al singolare
Doppia serenata
Il primo delirio

IL POEMA-PECCATO

*...Rispondo alla primavera
Affaticando il volto dell'erba
Calpestandolo.*

*Solo io respiro corpo di parole
Scritte, ricordate...
Perché non posso guarire me stesso*

Abbracciato dal racconto

La poesia-peccato...

Mă-ntorc pe drumul
Ca o chemare... altfel
De primăvară

NU ȘTIU

*...Am împărtășit zăpezii de aprilie
Venite de undeva de departe
Ultimul vers, regăsit în poemul*

Primăverii de martie.

*Răspuns nu am de ce ultimul,
Nici de ce a nins peste flori de cais
Ori primăvara de ce nu-i aproape*

Nici de ce tăcerea ei m-a-nvins...

4 Aprilie 2023

In viaggio
Come una chiamata...
Di primavera

NON LO SO

*...Abbiamo condiviso alla neve di aprile
Venuta da qualche parte molto lontana
L'ultima riga, trovata nella poesia*

Di una primavera di Marzo.

*Non ho una risposta, perché proprio l'ultima,
Né perché ha nevicato sui fiori di albicocco
O la primavera, perché non è vicina*

Nemmeno il motivo per cui il suo silenzio mi ha sconfitto...

4 Aprile 2023

La capăt de drum
Sunt uitată femeie
De mine m-ascund

INDRIS ÎNCEPUT

*...Acest „gata” pe ton apăsător
Vinovat de începuturi
Ermetice priviri- și tot atâtea nuuri*

*Acest blestem e tot ce-ai vrea
Să nu ți se întâmple
Nici în rostire și nici în gând*

Când ești nedumerit

Ori vinovat de începuturi...

Iunie 2023

Alla fine
Sono dimenticata
Da me stessa corro

INIZIO INDRIS

*...Questo "fatto" in tono imperioso
Colpevole fin dall'inizio
Sguardi ermetici - e altrettanti ...no*

*È tutto ciò che potresti desiderare
Non lasciare che ti succeda
Né nel parlare né nel pensiero*

Quando sei confuso

O di inizi colpevole...

Giugno 2023

Cu ce am greșit
În toamna mea cuminte
Nu plâng, cu ploaia

SĂ CRED DIN NOU

*... Ca să-mi iau liniștea înapoi
Nu trebuie să plâng.
Să închid ochii îmi cer*

*Să mă răzbun pe timpul pierdut,
purtarea mea ce nu minte,
să mă adun, să cred din nou*

că sunt

poezia din cuvinte...

Che cosa ho fatto
Non piango, con la pioggia
Nel autunno

CREDERE ANCORA

*...Per ritrovare la pace
Non devo piangere.
Chiudo gli occhi, chiedo*

*Per vendicare il tempo perduto
La mia condotta che non mente
per raccogliermi, per credere ancora*

Che sono

la poesia dalle parole...

Toamnă înnorată
Renaștere, oftat
Un nou răsărit

EU

*...Sunt singurul eu
Ce vorbesc cu mine
Fără aripi*

Într-o noapte albastră de iunie

*Cu stele ce cântă
Și flori de tei ce respiră
Abisul clipei mistuite*

De așteptări...

Autunno nuvoloso
Rinascita, sospiro
E l'alba nuova

IO

*...Sono l'unico
Che sto parlando con me
Niente ali*

In una notte blu di giugno,

*Con le stelle che cantano
E fiori di tiglio che respirano
L'abisso del momento divorato*

di aspettative...

Toamna tulbură
Renaștere, suspine
Un nou răsărit

EFEMERE

*...Să obligi căderea unei frunze
În visul despre toamna ce va să vie
Când încă de verdele ei râde,*

*Să-nalți temple de suspine
Pe-altarul primelor zăpezi,
Când ploaia tulbură-n poeme*

Floarea, e ca și cum ai tresări

Când luna-n brațe te-ar cuprinde...

Un autunno
Rinascita, sospiri
E l'alba nuova

EFEMERE

*...Per forzare una foglia a cadere
Nel sogno del prossimo autunno
Quando ancora il suo verde ride,*

*Sollevare templi di sospiri
Sull'altare delle prime nevi,
Quando la pioggia disturba le poesie*

Il fiore, sembra spaventato

Quando la luna ti abbraccerebbe...

Cum trece prin vad
Lumina, primăvara
Timp, renaștere

TIMPUL

*...De unde vine hora asta
Ce-n poarta Ta prinde curajul
Și-n colțul pietrei își desfată*

Stăpânul lumii- timpul, nu știm.

*Nepăsător la tot ce-i strigăt
Pe calea mea și-a templului tăcere
El, neîndurătorul și cuvântul*

Întrece infinitul întrebării...

Così come vanno
La luce, primavera
Tempo, rinascita

TEMPO

*...Da dove viene questo girotondo?
Il coraggio si impiglia nel tuo cancello
E nell'angolo della pietra si diverte*

Il padrone del mondo - il tempo, non lo sappiamo.

*Impassibile a tutto che grida
Sulla mia strada e nel tempio del silenzio
Lui, lo spietato e la parola*

Sorpassa l'infinità della domanda...

Să mă regăsesc
Întaină primăverii
Ce bine ar fi

DE CÂTE ORI

*...În câte cuvinte m-ai păstrat
Și-n câte dimineți ai rugat izvorul
s-alunece lin peste ochi mei*

Căutători de iubire veche??

*Și de câte ori din zvon de păsări albe
Să mă păstrezi în taină, fără de trecut
ai încercat...de câte ori te-ntreb cu dorul*

Celui ce-n dragoste mai crede...

aprilie 2023

Per ritrovare
Me stesso nel mistero
Sarebbe bello

QUANTE VOLTE

*...In quante parole mi hai mantenuto
E quante mattine hai pregato la primavera
scivolare dolcemente sui miei occhi*

Cercatori del vecchio amore??

*E quante volte dal rumore degli uccelli bianchi
Per mantenermi un segreto, senza passato
hai provato... quante volte te lo chiedo con nostalgia*

Di chi crede ancora nell'amore...

Aprile 2023

Nestăpânitor
Înfăptuitor tăcut
Noi anotimpuri

NU ȘTIM

*...Uzurpat de propria-i tăcere
Timpul își revarsă
noianul lui de clipe
în golul nepătruns
de ieri,
mai trist ori mai frumos
nu știm,
căci întunericul lui
blând
înghite tot
în neștire
fără gândire
fără a privi înapoi,
pentru...cei...
care de azi
nu mai suntem...*

Indomabile
Tempo silenzioso
Nuove stagioni

NON SAPPIAMO

*... Usurpato dal suo stesso silenzio
Il tempo sta per scadere
la sua battuta del momento
nel vuoto impenetrabile
da ieri
più triste o più bello
noi non sappiamo,
per la sua oscurità
gentile
ingoia tutto
nell'ignoranza
senza pensare
senza guardare indietro
per quelli...
che da oggi
non siamo più ...*

În poezie
Nirvana, nerăsărit
Liră tăcută

UNDE

*...Unde sunt copacii
- Toți copacii -
să-mi apere umbra de vântul
și gândul din gânduri?
Cum să șterg,
să pot uita dimineța asta
cu fruntea plină de rouă
și urme în urmă?
Unde să-mi caut iubirea
dacă nu în vina cuvântului scris
de-atâtea ori în strigăte surde?*

*Unde-mi sunt copacii
și templele
toamnelor din gânduri, Nirvana
unde sunt ...*

(din volumul „Necunoscuta iubire”, 2018)

Nella poesia
Nirvana, non risorto
Tacita lira

DOVE

*...Dove sono gli alberi
- Tutti gli alberi -
per proteggere la mia ombra dal vento
e il pensiero dei pensieri?
come posso allontanare
poter dimenticare stamattina
con la fronte piena di rugiada
e tracce indietro?
Dove cercare il mio amore
se non per colpa della parola scritta
così tante volte in sordi gridi?*

*dove sono i miei alberi?
e i templi
autunni dai pensieri,
Nirvana
dove sono ...*

(il volume "Lo sconosciuto amore", 2018)

Fiecare zi
Neîmplinite vise
Luna, chemare

SĂ NU-MI CERI

*...Să nu îmi ceri
Să te aştept
Mai mult decât e primăvara*

*Să ne întâlnim la poli
Când eu în marele deşert
Aş vrea să fim o seară*

*Să nu-mi ceri timp
Sau în poem o întâlnire
Nici luna plină să întreb*

*De ce-i atâta vină-n
Poezia mea
Din care trebuie să plec...*

Ogni giorno
Sogni non realizzati
Luna, chiamata

NON CHIEDERE A ME

*...Non chiedermelo
Ad aspettarti
Piu che primavera*

*Incontriamoci ai poli
Quando io nel grande deserto
Vorrei trascorrere una serata,*

*Non chiedermi il mio tempo
O nella poesia un incontro
Neppure la luna piena per chiederlo*

*Perché c'è così tanta colpa?
nella mia poesia
Da cui devo partire...*

În odaia mea
Insule de speranțe
Coboară luna

ALBASTRE NINSORI

*...M-ai făcut prizoniera gândurilor tale
în scrisori nescrise de atâtea ori,
m-ai ascuns și-ai tăcut*

cum tace luna în zbor de cocori

*M-ai trimis să caut însemne cerești
Să pot străbate un lung labirint
dincolo de dor să cred ca m-aștepți*

cu iubirea sub albastre ninsori...

(din volumul „Necunoscuta iubire”, 2018)

Nella mia stanza
Isole di Speranza
Scende la luna

BLU NEVE

*...Mi hai reso prigioniero dei tuoi pensieri
in lettere non scritte tante volte,
mi hai nascosto e sei rimasto in silenzio*

come tace la luna nel volo dei galli

*Mi hai mandato a cercare i segni celesti
Essere in grado di attraversare un lungo labirinto
oltre il desiderio di credere che mi stai aspettando*

con amore sotto la neve blu...

(il volume “Lo sconosciuto amore”, 2018)

Azi am învățat
Cadența frunzelor verzi
Vindecarea lor

SALVEAZĂ-MĂ

*...Salvează-mă azi
De umbra unui eu
Vindecă-mă azi
de tăcerea din cuvinte
Și du-mă-n templul
cardinal
Al toamnei mele
rătăcite...*

Ho imparato
Cadenza delle foglie
Guarigione

SALVAMI

*... Salvami oggi
Dall'ombra di un sé
Guariscimi oggi
dal silenzio delle parole
E portami
al tempio cardinale
Del mio autunno
perduto...*

Înfruntare, port
Mirare și cădere
Solitudine

NINGE

*...Ninge. Ninge peste tot sufletul meu
Și-abia de port povara fulgilor de nea.
Tristețea mea-i atât de tristă și de grea*

Încât nici rugăciunea nu o mai cuprinde.

*Ninge. Peste toate iubirile mele
Se-așterne-o liniște adâncă, albă,
Îmi tremură pe frunte și ultima silabă*

A fulgului topit întru colinde...

(din volumul „Iubirile indris”, 2013)

Confronto, porto
Meraviglia e
Solitudine

NEVICA

*...Nevica. Nevica su tutta la mia anima
E io porto il peso dei fiocchi di neve.
La mia tristezza è così triste e pesante*

Neanche la preghiera non lo include più.

*Nevica. Soprattutto i miei amori
Cadde un silenzio bianco e profondo,
Anche l'ultima sillaba mi trema sulla fronte*

Dei fiocchi sciolti in canti natalizi...

(il volume "Amori Indris", 2013)

Cum te pot găsi
Dincolo de munți și văi
Închisă-i calea

ȘI MĂ ÎNCHID ÎN SEMNE

*...Orbită de învâlmășeala zilei
Mă împiedic de mulțime și cad
Și nimeni nu vede. Mă ridic*

*De versuri m-agăț, lumină
Confuză îmbrac, și merg
Și nimeni nu vede. Și-atunci*

Obloanele munților trag

Și mă închid în semne...

Posso trovarti
Oltre montagne e valli
Strada è chiusa

E MI CHIUDO NEI SEGNI

*... Orbita nell'oscurità del giorno
Inciampo nella folla e cado
E nessuno vede. Mi alzo*

*Mi aggrappo ai versi, luce
Confuso, mi vesto e vado
E nessuno vede. Allora*

Tiro le persiane delle montagne

E mi chiudo nei segni ...

Părtinitoare
Pot zbura fără aripi
Necunoaștere

VOUĂ

*...Dăruiesc această carte
Celor ce mă cred.
Că următoarea clipă
În orbirea cuvintelor
se mută,
Declină ne iubirea
în protest
Și așteptarea mea
în dragoste pierdută...*

Prevenuto
Volare senza ali
Sconosciuto

A VOI

*...Sto regalando questo libro
A quelli che mi credono.
Che il momento prossimo
Nella cecità delle parole
si sta muovendo,
Declino il non amore
nella protesta
E la mia attesa
nell'amore perduto ...*

Din urmele ei
Împreună atingem
Ploaia ce vine

O VREME

*...O vreme, purtam cu mine ploaia
și respiram din sânul ei
mângâierea unui rest de clipă sacră.*

*Amândouă, prin singurătate,
gregoriene, sibiline, ca și cum
pe caldarâmul de la poarta*

ne-am fi regăsit suspine ...

Le sue tracce
Insieme ci tocchiamo
La pioggia...piove

GIURAMENTO

*... Per un tempo ho portato con me la pioggia
e ho respirato dal suo seno
la carezza di un momento sacro.*

*Entrambi ci comportavamo da soli,
Gregoriano, sibillino, per così dire
Sul lastrico del cancello*

Ci saremmo ritrovati sospiri

dovremmo essere – un giuramento...

Pe metereze
Toamna coboară, frunze
Brumă albastră

SE FACE TÂRZIU

*... „Ce repede se face târziu în viață”.
Cum o acoperă bruma, gutuia visează
Gânduri ce nu trec peste vamă*

Pâlpâie în lampa de la o fereastră,

*„...repede se face târziu...”
Mai pâlpâie lampa la o fereastră
Gândurile s-au pulberat peste vamă*

Acoperă gutuia bruma albastră...

Sui bastioni
Scende tra le foglie
Nebbia blu

SI STA FACENDO TARDI

*... “Quanto velocemente si arriva tardi nella vita”.
Mentre il gelo la copre, la mela cotogna sogna
Pensieri che non passano la dogana*

Sfarfallio in una lampada da finestra,

*“...presto si fa tardi...”
La lampada tremola ancora in una finestra
Pensieri sparsi per le dogane*

La nebbia blu copre la mela cotogna...

Printre cuvinte
Poarta-mă iluzie
În toamna verde

ILUZII CĂ SUNT

*...Iluzii că ești lângă mine,
Ori în nescrisele catrene,
Că ești portalul dintre suspine*

*Ori iarba uscată dintre ruine în care de ieri
m-am pierdut...Printre cuvinte caut
iluzii în versul din urmă. Ca pe-o străină -n exil*

*Ori cazarma celui mai frumos anotimp
Luna, mă prinde-n solfegii de lut
Purtate de vânt spre niciunde...*

Tra le parole
Mi porta l'illusione
Nel autunno

ILLUSIONI CHE IO SONO

*...Illusioni che tu sia accanto a me,
O nelle quartine non scritte,
Che tu sei il portale tra i singhiozzi*

*O l'erba secca tra le rovine in cui ieri
Mi sono perso... cerco parole
illusioni nell'ultimo verso. Come una straniera in esilio*

*Oppure la caserma della stagione più bella
Luna, mi prende nei solfeggi d'argilla
Portati col vento verso il nulla...*

Păsări albastre
Imaculate de dor
Zboruri înalte

PASĂRE PHOENIX

*...În ziua în care ai spus
Că te gândești la mine,
Strigătul meu de tăcere*

S-a răzvrătit, a ocolit mirarea

*Puntea verde de lumină
Formă prin care eu exist și,
Pustiul din cuvinte s-a trezit*

În Pasăre Phoenix - purpurie...

I uccelli blu
Desiderio alto
E voli alti

PHOENIX

*...Il giorno che hai detto
Che pensi a me
Il mio grido di silenzio*

Si è ribellato, ha scavalcato lo stupore

*Il ponte verde di luce
La forma in quale io esisto
Il deserto delle parole*

Phoenix - viola è diventato ...

Pot fi lebădă
Apa vie din cuvânt
Frunză, anotimp

POETULE

*...Poetule de ce ești trist
Când marea este calmă
Valul leagănă spre țărm
Visul unei nopți de toamnă*

*De ce te miră frunza-
Galbenă cădere, cum
Vântului îi cere dansul
Desprinderii de vrere*

*Căci din tăcerea-ți mută
Poemul se destramă,
De-i ștergi cu ochii bruma
Rămâne vis de toamnă...*

Essere cigno
Acqua dalla parola
E stagioni

POETA

*...Poeta, perché sei triste?
Quando il mare è calmo
L'onda ondeggia verso la riva
Il sogno di una notte d'autunno*

*Perché ti stupisce la foglia
Gialla caduta, come
Gli chiede al vento il ballo
Del distacco dalla volontà*

*A causa del tuo silenzio
La poesia cade a pezzi,
Se gli pulisci la nebbia dagli occhi
Rimane sogno d'autunno ...*

Fi-voi o toamnă
Fi-voi și vântul nebun
Și-o frunză, și-un gând

VOI FI

*... Chiar dacă vântul
În goana lui nebună
Mă va răni de-atâta gând,*

*Și toamna- mi va brăzda
Cu teamă - frunza muribundă
Din ultimul cuvânt,*

În poezia fără de sfârșit

Eu, voi fi vestala de lumină...

Sarai un autunno
Anche il vento pazzo
...un pensiero

SARÒ

*... Anche se il vento
Nella sua folle corsa
Mi farà così male,*

*E l'autunno mi solcherà
Con paura - la foglia morente
Dall'ultima parola*

Nella poesia infinita

Sarò, la vestale della luce...

Și eu și toamna
O taină poetică
Cu umerii goi

CA O TAINĂ

*... Ca o taină poetică
Frunzele cad-convoi de uitare.
În odaia mea, miroase a gutui
a vreme și teamă de ploi.*

*E trist peste tot.
E tristă și lumina de veghe.
Într-o ceașcă aburindă cu ceai
Se-oglesc anotimpuri
Și toamnele mele cu umerii goi
Ca o vină poetică
Privind înapoi...*

E l'autunno
Mistero poetico
Spalle scoperte

COME UN MISTERO

*... Come un mistero poetico
Le foglie cadono, convoglio dell'oblio.
Nella mia stanza
c'è odore di mela cotogna
di tempo e di paura della pioggia.*

*È triste ovunque.
Anche la luce della veglia è triste.
In una tazza di tè fumante
Le stagioni si rispecchiano,
E i miei autunni a spalle scoperte
Come una colpa poetica
Guardando indietro...*

*... Îmi este teamă de marginea cuvintelor,
a versului ce mă înnoptează când ploaia mă plânge...*

*Îmi este teamă de mintea mea, pentru că atunci când decide,
nu privește în față pe nimeni, nici măcar pe mine...*

*Îmi este teamă de tine timpule, pentru că voi pleca de
aici fără să mă cunoști deși eu de mult știu cum înrobești
așteptarea, a mea și a lumii întregi.*

*Îmi este teamă că marginea cuvintelor,
a versului ce mă înnoptează când ploaia mă plânge... nu
mă vor dori poezie...*

*... Ho paura dai limiti delle parole,
del verso che mi tiene sveglio la notte quando la pioggia
piange per me...*

*Ho paura della mia mente, perché quando decide,
non guardare in faccia nessuno, nemmeno me...*

*Ho paura di te, tempo, perché me ne andrò di qui, senza
che tu mi conosca, anche se, lo so da tempo come schiavizzi
l'attesa, la mia e del mondo intero.*

*Ho paura dai limiti delle parole,
del verso che mi tiene sveglio la notte quando la pioggia
piange per me... e non mi vogliono poesie...*

„...Poezia Lilianeii Spătaru e însăși starea de extaz, de plinătate a ființei, o stare aurorală de infinită „deschidere” către existență și deopotrivă către cuvânt(...) Suntem siguri că va reuși să dea texte memorabile pe care, de altfel, fervoarea acestor poeme le anunță...”

CEZAR IVĂNESCU

„...Aproape o litanie printre întrebări profunde asupra vieții, într-o credință aproape animistă din munții Apalași. Un respect față de vers și cuvânt. Vers care, uneori nu e. Ne aflăm în fața poeziei unei scriitoare care simte profund mantra sa, reușește cu certitudine să o exprime într-un excelent mod, indiscutabil natural, și se numește simplu, darul de a ști să scrii poezie”...

FABIO MARTINI

„Poezia Lilianeii Spătaru se adâncește din propria-i simplitate. Limpezirea apare în vecinătatea vectorului ce distinge epidermicul de profunzimea înaltă. Doar ochii rămân capătul de pod de aici, spre un dincolo de suprafața cuvintelor. Ca spațiu de trecere între definit și infinit, podul rarefiat păstrează direcția, sensul, însă poate fi trecut doar dacă picioarele se lasă înlocuite de aripi... În fond, așa cum spune și criticul literar Nicolae Băciuș, poezia doamnei Spătaru este *„un lung imn închinat iubirii”*.

CIPRIAN VALENTIN BÂLBA

“...La poesia di Liliana Spătaru è lo stato stesso di estasi, di pienezza dell’essere, uno stato aurorale di infinita “apertura” all’esistenza e altrettanto alla parola(...) Siamo sicuri che riuscirà a produrre testi memorabili che d’altronde il fervore di questi poemi li annuncia...”

CEZAR IVĂNESCU

“...Quasi una litania tra domande profonde sulla vita, in una credenza quasi animistica proveniente dai monti Appalachi. Un rispetto per il verso e la parola. Versetto che a volte non lo è. Siamo di fronte alla poesia di una scrittrice che sente profondamente il suo mantra, riesce con certezza ad esprimerlo in modo eccellente, indiscutibilmente naturale, e si chiama semplicemente, il dono di sapersi fare. scrivere poesie”...

FABIO MARTINI

“La poesia di Liliana Spătaru si approfondisce a partire dalla sua stessa semplicità. Lo schiarimento avviene in prossimità del vettore che distingue l’epidermide dalla profondità profonda. Solo gli occhi restano la fine del ponte che porta da qui, al di là della superficie delle parole. Come spazio di passaggio tra il definito e l’infinito, il ponte rarefatto conserva la direzione, il significato, ma può essere attraversato solo se le gambe vengono sostituite da ali... In sostanza, come dice il critico letterario Nicolae Băciuş, la poesia di Signora Spătaru è “*un lungo inno dedicato all’amore*”.

CIPRIAN VALENTIN BĂLBA

Pentru Liliana Spătaru, poezia își *are propriul ei cuprins*, este o stare inițiatrică prin care *cuvintele-și spun rugăciunea* una în *marginile de vers*. Poeta își află singurătatea în *toate cuvintele*, este totodată în căutarea verbului pe care să-l întrupeze în vers ca o chemare a zeului.

Doar în poezie i se deschid porțile libertății, prin ea își recapătă iluzia, *insula de speranță*.

În universul liric se revarsă preaplinul de suflet.

Cartea este o inspirată apropiere și curgere între haiku și poem puse de poetă sub pecetea lui Indris, una melancolică ce-i *rămâne izvor*. *Din sfera dulcelea neatinsului potir/coboară/și nu se mai oprește Timpul...*

CASSIAN MARIA SPIRIDON

Per Liliana Spătaru la poesia ha un suo contenuto, è uno stato iniziatico attraverso il quale le parole dicono la loro preghiera a margine del verso. La poetessa ritrova in tutte le parole la sua solitudine, cerca anche il verbo da incarnare in versi come chiamata di Dio.

Solo nella poesia gli si aprono le porte della libertà, attraverso di essa ritrova la sua illusione, l'isola della speranza.

Nell'universo lirico si riversa l'eccesso de l'anima.

Il libro è un approccio ispirato e un flusso tra haiku e poesie scritte dal poeta sotto il sigillo di Indris, malinconico che resta la sua primavera. *Dalla dolce sfera/ dell'intoccabile il calice/discende/le il Tempo non si ferma...*

CASSIAN MARIA SPIRIDON

Posfață

Liliana Spătaru se afirmă în peisajul literar românesc printr-o voce proaspătă și sensibilă, ce merită descoperită și apreciată pentru autenticitatea și rafinamentul său. Volumul „Liliaindris” reprezintă o incursiune poetică deosebită, ce îmbină tradiția cu experimentul liric modern, explorând diverse teme și stări sufletești cu o finețe care nu poate trece neobservată. Deși numele său nu este încă consacrat, talentul și dedicarea poetei sunt evidente în fiecare vers, lăsând loc promisiunii că va deveni o voce importantă în poezie.

„Liliaindris” este construit în jurul formei lirice indriso, inspirată de poetul spaniol contemporan Isidro Iturat. Această formă, derivată din structura sonetului, se prezintă ca o dublă trinitate: două triplete urmate de două versuri unice, aranjament ce îmbină o structură fixă cu o flexibilitate tematică și ritmică. Liliana Spătaru aduce o reinterpretare personală a acestui tipar poetic, transformând fiecare poem într-o explorare profundă a universului interior. În această formă lirică aparent riguroasă, poeta reușește să introducă o fluiditate stilistică și emoțională, captând atât efemeritatea clipei, cât și consistența sentimentului.

De-a lungul volumului, se remarcă o dualitate constantă: poeta pendulează între introspecție și observarea lumii exterioare, între solitudine și căutarea conexiunii, între vulnerabilitate și forța de a accepta

incertitudinile vieții. Această tensiune creează o dinamică poetică captivantă, care își găsește ecoul în imagini și simboluri atent alese. Peisajele descrise sunt mai mult decât simple cadre naturale; ele devin oglinzi ale stărilor interioare, transformându-se în decoruri ce reflectă emoțiile și gândurile autoarei.

Liliana Spătaru manifestă o afinitate deosebită pentru natură, care devine o prelungire a sufletului și a trăirilor sale. Fie că este vorba de frumusețea melancolică a toamnei, de renașterea primăverii sau de liniștea serenă a lunii, fiecare element natural este folosit pentru a ilustra subtil complexitatea umană. Există, de asemenea, o notă de nostalgie bacoviană în unele poeme, însă reinterpretată într-o manieră personală, mai degrabă meditativă decât deprimantă.

Pe lângă frumusețea imaginilor și delicatețea versului, ceea ce impresionează în „Liliaindris” este autenticitatea trăirilor. Depart de a se ascunde în spatele unor metafore opace sau a unor construcții literare artificiale, poeta își deschide sufletul, invitând cititorul să trăiască alături de ea stările de îndoială, iubire, regăsire și pierdere. Versurile sale sunt deseori impregnate de o căutare a sensului, o nevoie profundă de a înțelege și de a da glas emoțiilor universale, cum ar fi singurătatea, dorul, speranța și iubirea.

Deși Liliana Spătaru nu este încă o poetă consacrată, această colecție este o mărturie a potențialului său artistic și a dorinței de a crea un univers liric propriu, în care fiecare

cititor se poate regăsi. „Liliaindris” este un volum care ne arată că poezia, chiar și într-o lume modernă dominată de tehnologie și pragmatism, continuă să fie un refugiu, o cale de conectare și de autodefinire. Este o carte ce merită citită cu atenție, oferind cititorului oportunitatea de a reflecta la propria sa călătorie interioară.

În concluzie, Liliana Spătaru ne oferă prin „Liliaindris” o colecție de poeme ce se remarcă prin sinceritate și profunzime, propunând o voce lirică feminină deosebită. Este o voce care merită încurajată și urmărită, pentru că, deși încă la început de drum în poezie, talentul său promite să aducă o contribuție valoroasă literaturii contemporane. Această carte este un apel la redescoperirea poeziei ca formă de exprimare a sufletului și ca modalitate de a găsi frumosul chiar și în cele mai subtile detalii ale existenței noastre cotidiene.

Radu Pescaru, editor

Postfazione

Liliana Spătaru si afferma nel panorama letterario romeno con una voce fresca e sensibile, che merita di essere scoperta e apprezzata per la sua autenticità e raffinatezza. Il volume „Liliaindris” rappresenta un’incursione poetica particolare, che combina tradizione e sperimentazione lirica moderna, esplorando vari temi e stati d’animo con una finezza che non può passare inosservata. Sebbene il suo nome non sia ancora consacrato, il talento e la dedizione della poetessa sono evidenti in ogni verso, lasciando intravedere la promessa di diventare una voce importante nella poesia.

„Liliaindris” è costruito attorno alla forma lirica dell’indriso, ispirata dal poeta spagnolo contemporaneo Isidro Iturat. Questa forma, derivata dalla struttura del sonetto, si presenta come una doppia trinità: due terzine seguite da due versi unici, un arrangiamento che combina una struttura fissa con una flessibilità tematica e ritmica. Liliana Spătaru offre una reinterpretazione personale di questo schema poetico, trasformando ogni poesia in un’esplorazione profonda dell’universo interiore. In questa forma lirica apparentemente rigida, la poetessa riesce a introdurre una fluidità stilistica ed emotiva, catturando sia l’evanescenza del momento che la consistenza del sentimento.

Nel corso del volume, si nota una dualità costante: la poetessa oscilla tra introspezione e osservazione del

mondo esterno, tra solitudine e ricerca di connessione, tra vulnerabilità e forza nell'accettare le incertezze della vita. Questa tensione crea una dinamica poetica avvincente, che trova eco in immagini e simboli attentamente scelti. I paesaggi descritti non sono semplici scenari naturali; diventano specchi degli stati interiori, trasformandosi in scenari che riflettono le emozioni e i pensieri dell'autrice.

Liliana Spătaru manifesta una particolare affinità con la natura, che diventa un'estensione dell'anima e delle sue emozioni. Che si tratti della malinconica bellezza dell'autunno, della rinascita primaverile o della serena tranquillità della luna, ogni elemento naturale è utilizzato per illustrare sottilmente la complessità umana. Si nota inoltre un accento di nostalgia bacoviana in alcune poesie, reinterpretata però in una maniera personale, più meditativa che depressiva.

Oltre alla bellezza delle immagini e alla delicatezza del verso, ciò che colpisce in „Liliaindris” è l'autenticità delle emozioni. Lontana dal nascondersi dietro metafore opache o costruzioni letterarie artificiose, la poetessa apre il suo cuore, invitando il lettore a vivere con lei stati di dubbio, amore, ritrovamento e perdita. I suoi versi sono spesso impregnati da una ricerca di senso, un bisogno profondo di comprendere e dare voce alle emozioni universali, come la solitudine, il desiderio, la speranza e l'amore.

Sebbene Liliana Spătaru non sia ancora una poetessa consacrata, questa raccolta è una testimonianza del suo

potenziale artistico e del desiderio di creare un universo lirico proprio, in cui ogni lettore possa ritrovarsi. „Liliaindris” è un volume che ci dimostra come la poesia, anche in un mondo moderno dominato dalla tecnologia e dal pragmatismo, continui a essere un rifugio, una via di connessione e di auto-definizione. È un libro che merita di essere letto con attenzione, offrendo al lettore l’opportunità di riflettere sul proprio viaggio interiore.

In conclusione, Liliana Spătaru ci offre con „Liliaindris” una raccolta di poesie che si distingue per sincerità e profondità, proponendo una voce lirica femminile particolare. È una voce che merita di essere incoraggiata e seguita, perché, sebbene sia ancora agli inizi della sua carriera poetica, il suo talento promette di apportare un contributo prezioso alla letteratura contemporanea. Questo libro è un invito a riscoprire la poesia come forma di espressione dell’anima e come modo per trovare la bellezza anche nei più sottili dettagli della nostra esistenza quotidiana.

Radu Pescaru, editore

De Liliana Spătaru apărute:

- *Și caut cale*, poezie, Timișoara, Editura Helicon, 2000, ilustrație, Dora Cătălina și Cezar Georgian Spătaru.
- *Existența cere drum*, (bilingv-româna-italiană), poeme, Iași, Editura Junimea, 2004, carte premiată cu: Premio Nazionale di Arti Letterarie „Citta Amica”, 2009, premio V, per volume di poesia „L'esistenza chiede la strada”, coperta, Andra Voinea.
- *Și mă ascund în semne*, poezie, Galați, Editura Europolis, 2007, coperta și ilustrație, Nicolae Einhorn.
- *Indris*, poezie-indris, Brăila, Editura Zeit, 2008, foto coperta, Cezar Georgian Spătaru.
- *Cantilene în poezia zilei*, poeme religioase, Galați, Editura Sinteză, 2013, foto coperta și ilustrație, Liliana Spătaru(reeditată, editura Foton, Brașov, 2021).
- *Iubirile indris*, poezie din ciclul indris, (trilingv, română-italiană-spaniolă), Brăila, Editura Zeit, 2013, carte de poezie premiată: Concursul Literar „Parole e Poesia” Formigine, - „PREMIUL 4”, Secțiunea „LIBRO EDITO DI POESIE” - a IX-a ediție, Italia, 2017.
- *Necunoscuta iubire*, poezii din ciclul indris,(trilingv, română-italiană-engleză), Sibiu, Editura Asociațiunii ASTRA, 2018, carte premiată:

- „Menzione d’Onore” – secțiunea carte publicată de poezie, „Necunoscuta iubire”, IX Edizione del „Premio Letterario Internazionale Città di Sarzana”, Italia, 2021;
- Premiul „Keramos”, secțiunea q-Libro edito di poesia- „Necunoscuta iubire” Quarto Concorso artistico letterario - „Il sabato del Villaggio”, Genova, Italia, 2020;
- „DIPLOMA D’ONOARE”, „Premio Litterario Switzerland Literary Prize” 2021, pentru cartea de poezie „Necunoscuta iubire”, Associazione Culturale Pegasus Cattolica, Italia;
- „Targa Alfiere Dell’Arte e della Poesia”, sezione - Libro edito, Accademia dei Bronzi, Catanzaro, Italia, 2022.
- *...m-ascund în vechi cuvinte...* Tg.Mureș, Editura Vatra Veche, 2020;
- *Aripile iubirii*, Tg.Mureș, Editura Vatra Veche, 2020;
- *Cantilene în poezia zilei*, (R) Brașov, Editura Foton, 2021.

Și trei traduceri:

- *„Pregherò per voi”... „Mă voi ruga pentru tine”* de Papa Ioan Paul al-II-lea II, poeme religioase, Editura Universitatea de Pace-Lugano, Svizzera, 2015, carte comemorativă;

- „*Il libro dei ventiquattro filosofi*”, „*Cartea celor douăzeci și patru de filozofi*” îngrijită de Paolo Lucentini, Editura Foton, Brașov, 2021.
- „*Meteorii*”, de Valerio Giovanni Ruberto, poezie, Editura Timpul, Iași, 2023.

În lucru – *Metafora eului – Elegii*.

Di Liliana Spătaru è apparso:

- *E cerco una strada*, poesia, Timisoara, Casa editrice Helicon, 2000, illustrazione, Dora Cătălina e Cezar Georgian Spătaru.
- *L'esistenza chiede la strada*, (bilingue-romeno-italiano), poesia, Iasi, Casa Editrice Junimea, 2004, libro premiato con: Premio Nazionale di Arti Letterarie "Citta Amica", 2009, premio V, per volume di poesia "L'esistenza chiede la strada", copertina, Andra Voinea.
- *E mi nascondo nei segni*, poesia, Galați, Casa editrice Europolis, 2007, copertina e illustrazione, Nicolae Einhorn.
- *Indris*, poem-indris, Brăila, casa editrice Zeit, 2008, foto di copertina, Cezar Georgian Spătaru.
- *Cantilenes nella poesia del giorno*, poesie religiose, Galati, casa editrice Sinteze, 2013, foto di copertina e illustrazione, Liliana Spătaru (ripubblicata, casa editrice Foton, Brașov, 2021).
- *Gli amori Indris*, poesia dal ciclo indris, (trilingue, rumeno-italiano-spagnolo), Brăila, Casa Editrice Zeit, 2013, libro di poesie pluripremiato: Concorso Letterario Formigine "Parole e Poesia", - "PREMIUM 4", Sezione "LIBRO EDITO DI POESIA" - 9a edizione, Italia, 2017.

- *Lo sconosciuto amore*, poesie del ciclo indris, (trilingue, rumeno-italiano-inglese), Sibiu, Casa editrice Associazione ASTRA, 2018, libro premiato;
- “Menzione d’Onore” - sezione del libro di poesie edito, “Unknown Love”, IX Edizione del “Premio Letterario Internazionale Città di Sarzana”, Italia, 2021;
- Premio “Keramos”, sezione q-Libro edito di poesia-“Unknown love” Quarto Concorso artistico letterario-“Il sabato del Villaggio”, Genova, Italia, 2020;
- “DIPLOMA D’ONOARE”, “Premio Litterario Svizzera” 2021, per il libro di poesie “Unknown Love”, Associazione Culturale Pegasus Cattolica, Italia;
- “Targa Alfieri Dell’Arte e della Poesia”, sezione - Libro edito, Accademia dei Bronzi, Catanzaro, Italia, 2022.
- “...mi nascondo in parole antiche...”, Tg. Mureş, Casa editrice Vatra Veche, 2020;
- “*Ali dell’amore*”, Tg. Mureş, Casa editrice Vatra Veche, 2020;
- “*Cantilenes nella poesia del giorno*”, (R) Braşov, Casa editrice Foton, 2021.

E tre traduzioni:

- *“Pregherò per voi”*... “Pregherò per voi” di Papa Giovanni Paolo II II, poesie religiose, Editura Universitatea de Pace-Lugano, Svizzera, 2015, libro commemorativo;
- *“Il libro dei ventiquattro filosofi”*, a cura di Paolo Lucentini, Casa editrice Foton, Braşov, 2021.
- *“Meteori”*, di Valerio Giovanni Ruberto, poesia, Casa editrice Timpul, Iasi, 2023.

Al lavoro – *“Metafora di sé” – Elegie.*

Aș dori să-mi exprim recunoștința față de lectorul de carte domnul Liviu Apetroaie, traducătorul, doamna Elena Voinea, domnul Emilian Marcu pentru prefață, echipa Editurii Foton, dlui Radu Pescaru, care au crezut în mine și poezia mea, ce-a de a patra carte de poezie-indris, și a zecea în micul meu palmares.

Pe parcursul scrierii acestor poezii, am învățat că, *„doar singurătatea îmi dă putere. Nu cere nimic în schimb, nu mă alungă, în fond uriașa-i putere este tot ce simt când melancolia devine nevoia de identitate. Singurătatea este extrem de frumoasă pentru că este liberă”*. - C.G.Yung.

Am cunoscut condiția vizionarului, căutătorului, determinării *„printr-o lungă, imensă, sistematică - dereglare a tuturor simțurilor - toate formele de dragoste, de suferință și de nebunie”* cum scria pe bună dreptate poetul - Arthur RIMBAUD.

Și iată, nu în ultimul rând, mulțumesc copiilor mei, Dora Cătălina și Gabriel Nicolae, Cezar Georgian, care au crescut, sunt deja adulți respectabili, vă mulțumesc că mi-ați permis să fiu ceea ce sunt – o poezie pentru mai târziu,

Și mulțumesc din suflet celor care mi-au acordat sprijin material: Dumitru Tudoran, Maria Țerbea, Carmen Mariana Burtea, Diana Anarosa Ilieș, Mircea Dragoș, Mihaela Pința, Emilia Burlacu, Diana Petrescu, Mariana Toader, Constantin Dinu.

Vorrei esprimere la mia gratitudine al lettore di libro, sig. Liviu Apetroaie, alla traduttrice, sig.ra Elena Voinea, sig. Emilian Marcu per la prefazione, al team di Foton Publishing, sig. Radu Pescaru, perché hanno creduto in me e nella mia poesia, il quarto libro delle poesie – indris, il decimo della poesia.

Mentre scrivevo queste poesie, ho imparato che *“solo la solitudine mi dà la forza. Non chiede nulla in cambio, non mi allontana, in fondo il suo enorme potere è tutto quello che sento quando la malinconia diventa bisogno di identità. La solitudine è estremamente bella perché è gratuita.”* - C.G. Yung.

Ho conosciuto la condizione del visionario, del ricercatore, della determinazione *“attraverso un lungo, immenso, sistematico - disordine di tutti i sensi - di tutte le forme di amore, sofferenza e follia”* come scriveva giustamente il poeta Arthur RIMBAUD.

E eccola qui, ultimo ma non meno importante, ringrazio i miei figli, Dora Cătălina e Gabriel Nicolae, Cezar Georgian, che sono cresciuti, sono già adulti rispettabili, grazie, grazie per avermi permesso di essere quello che sono - una poesia, e ringrazio di cuore coloro che mi hanno dato supporto materiale: Dumitru Tudoran, Maria Țerbea, Carmen Mariana Burtea, Diana Anarosa Ilies, Mircea Dragoș, Mihaela Pința, Emilia Burlacu, Diana Petrescu, Mariana Toader, Constantin Dinu.

Cuprins

INDRIS:	9
INDRISO:	14
O voce lirică feminină, inconfundabilă	19
Una voce lirica femminile inconfondibile.	23
FĂRĂ ÎNTREBĂRI	30
SENZA DOMANDE	31
SUNTEM	32
SIAMO	33
POEZIA	34
POESIA	35
CÂND CLOPOTE BAT	36
QUANDO SUONANO LE CAMPANE	37
CÂNTAREA DIMINEȚII	38
LA CANZONE DEL MATTINO	39
SINGURĂTATE	40
SOLITUDINE	41
CUVINTE CE NU PIER	42
PAROLE CHE NON MUOIONO	43
TOT CE VINE	44
TUTTO CIÒ CHE VIENE	45

EU CÂND	46
IO QUANDO	47
ZĂPEZI DE-APRIIE	48
NEVI DI APRILE	49
SĂ CRED DIN NOU	50
PER CREDERE ANCORA	51
ÎMI ÎNGĂDUI	52
MI PERMETTO	53
CU IUBIREA FAC SCHIMB	54
CON AMORE SCAMBIO	55
ILUZIE FRÂNTĂ	56
ILLUSIONE ROTTA	57
VREAU	58
VOGLIO	59
TOAMNA	60
L'AUTUNNO	61
DANSEAZĂ CU MINE	62
BALLA CON ME	63
AM SCRIS	64
HO SCRITTO	65
CU IISUS	66
CON GESÙ	67
NEDESLUȘIRE	68
INDISTINZIONE	69

SONET ALEXANDRIN	70
SONETTO ALESSANDRINO	71
PENTRU	72
PER	73
CE A MAI RĂMAS	74
COS'È RIMASTO	75
VINĂ AM	76
HO COLPA	77
CUM POT FI	78
COME POSSO ESSERE	79
SUNTEM	80
SIAMO	81
CU POEZIA	82
CON LA POESIA	83
ÎNTRU VEȘNICIE	84
PER SEMPRE	85
COBOARĂ	86
SCENDE	87
ÎNTREBARE	88
DOMANDA	89
NECUNOSCUȚA CALE	90
CAMMINO SCONOSCIUTO	91
CÂND	92
QUANDO	93

NU VEI VENI	94
NON ARRIVERAI	95
TĂCERE	96
SILENZIO	97
BALCIC	98
BALCIC	99
MARGINEA CLIPEI	100
BORDO DEL MOMENTO	101
EU UNDE SUNT	102
IO DOVE SONO	103
CU NOI	104
CON NOI	105
CURÂND	106
PRESTO	107
DANSAI	108
STAVI BALLANDO	109
PE INSULĂ	110
SULL'ISOLA	111
NICICÂND	112
MAI INVIATE	113
DIN SINGURA CLIPĂ	114
DALL'UNICO MOMENTO	115
CONTEMPLU	116
CONTEMPLARE	117

ÎMI PLACE	118
MI PIACE	119
SUPUNERE	120
SOTTOMISSIONE	121
FRAGMENT DE POVESTE	122
FRAMMENTO DI STORIA	123
POȚI FI	124
PUOI ESSERE	125
CÂND CUVINTELE TAC	126
QUANDO LE PAROLE TACCIONO	127
NU AM FI	128
NON LO SAREMMO	129
POEMUL-PĂCAT	130
IL POEMA-PECCATO	131
NU ȘTIU	132
NON LO SO	133
INDRIS ÎNCEPUT	134
INIZIO INDRIS	135
SĂ CRED DIN NOU	136
CREDERE ANCORA	137
EU	138
IO	139
EFEMERE	140
EFEMERE	141

TIMPUL	142
TEMPO	143
DE CÂTE ORI	144
QUANTE VOLTE	145
NU ȘTIM	146
NON SAPPIAMO	147
UNDE	148
DOVE	149
SĂ NU-MI CERİ	150
NON CHIEDERE A ME	151
ALBASTRE NINSORI	152
BLU NEVE	153
SALVEAZĂ-MĂ	154
SALVAMI	155
NINGE	156
NEVICA	157
ȘI MĂ ÎNCHID ÎN SEMNE	158
E MI CHIUDO NEI SEGNI	159
VOUĂ	160
A VOI	161
O VREME	162
GIURAMENTO	163
SE FACE TÂRZIU	164
SI STA FACENDO TARDI	165

ILUZII CĂ SUNT	166
ILLUSIONI CHE IO SONO	167
PASĂRE PHOENIX	168
PHOENIX	169
POETULE	170
POETA	171
VOI FI	172
SARÒ	173
CA O TAINĂ	174
COME UN MISTERO	175
Posfață	181
Postfazione	184
De Liliana Spătaru apărute:	187
Di Liliana Spătaru è apparso:	190

Tipărit la EDITURA FOTON, 2024
Braşov, Str. Zizinului 59
Tel.: +40 788 09 09 09
www.foton.ro

*...De ce nu mă crezi
Că sunt și eu o poezie.
Te caut
să mă întâlnesc cu tine
De atâtea ori
și nu mă vezi.
Nu-s ploaie
nici trup de păpădie
Prin care vântul te adie
să te pierzi...
Eu sunt cuvântul
Ce ți-l pun în gând
Să te ocrotesc.
Rostește-mă
și vino
să ne dorim,
să bem din vinul
curbat într-un poc al regesc,
Și tot seninul să ne fie
beția ultimului vers...*